

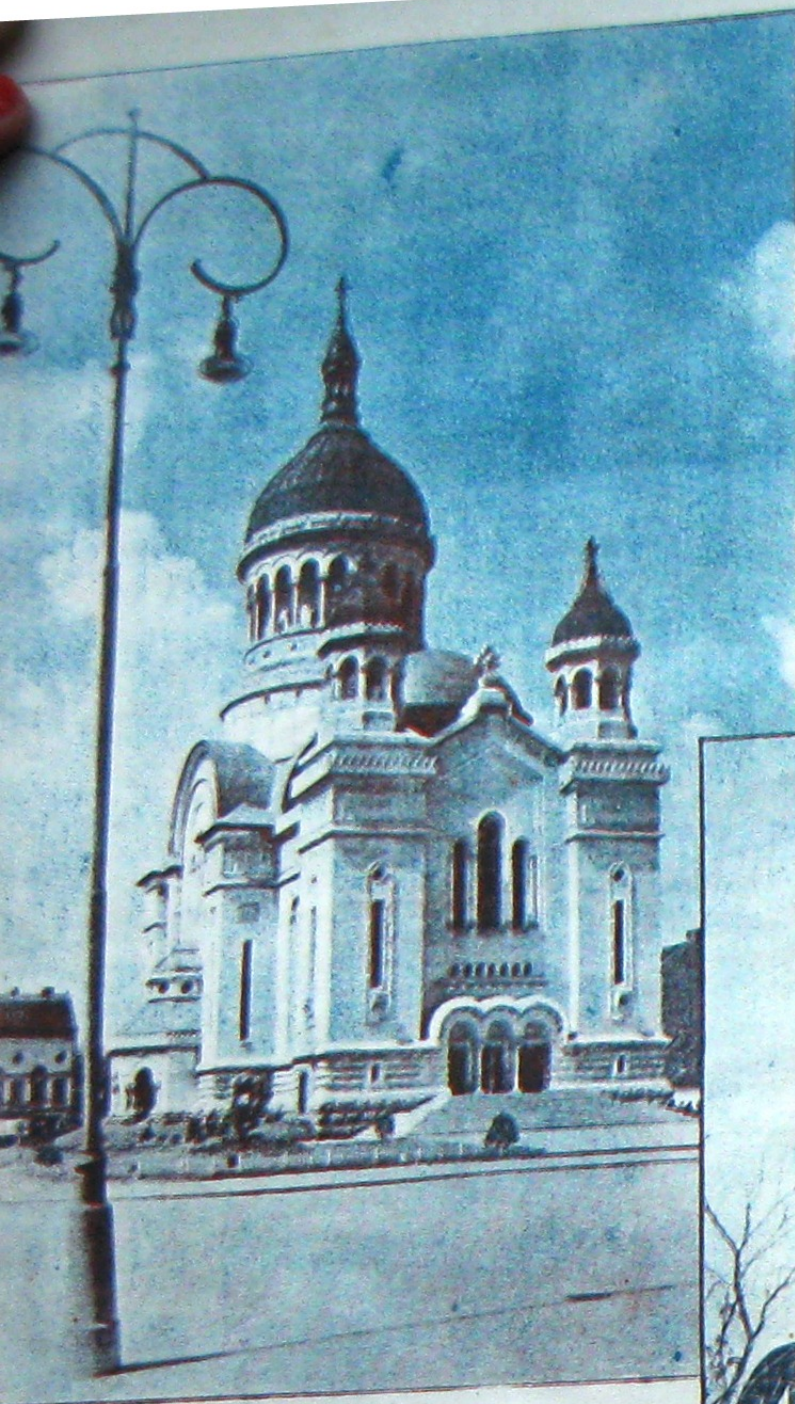
P. III 1643.

Bunavestire DE DUMINICĂ

IS 1940: 1-4.

P. 104235-236

CE AM LĂSAT DINCOLO

Dealungul Țării Românești se întâlnesc sute de monumente și podoabe arhitectonice ce amintesc trecutul de glorie și prigoană al Neamului. Între toate acestea, însă, Casa Domnului află loc de frunte. Pentru că orice activitate, orice gând al Voevozelor români sau al poporenilor s'a legat totdeauna de credința în ajutorul și răsplata lui Dumnezeu. Mai vorbesc aceste mărturii ale credinței strămoșești și despre sbuciumul și suferințele poporului suportate în tăcere și răbdare, sub același semn al Crucii izbăvitoare. Iar acum, când o parte din trupul Țării ni s'a răgănit, tot aceste podoabe bisericesti vor duce peste secole dovada stăpânirii noastre, pe acele plaiuri vremelnice rupte dela sânul părintesc.

În vatra Clujului, de pildă, monumentală Catedrală ortodoxă (fotografia de sus) înalță spre ceruri și acum, ca totdeauna, mărturia proprietății românești, iar în voevodatul Maramureșului, turele înegrite de vremi ale bisericii ce o vedeți alături, vor purta și mai departe, în liniște, crucea izbăvirii și în nădejde nezdruccinată vor adăposti gândurile noastre rămase printre străjile Maramureșului românesc.

Bunavestire DE DUMINICĂ

Redacția și administrația : București, strada Ing. Anghel Saligny Nr. 2.

Telefon 3.26.60 și 3.91.86.

Abonament : Un an 500 lei, 6 luni 250 lei, 3 luni 140 lei

CITIȚI - MĂ...

În casa voastră intru pentru întâia oară. Sunt revista ilustrată pe care ați dorit-o de atâta vreme, vestitoare în imagini pentru familia românească.

Sunt modestă, căci mă lupt cu greutățile începutului. Tu, cititorule, stăpânul meu, o ști asta, precum bine ști că am să devin prin grija ta o revistă mare și minunat întocmită ca să te pot mulțumi și să fii mândru de mine. Deaceea, te rog, nu fi rău : nu mă judeca înainte de a mă fi citit, rând cu rând, pagină cu pagină.

Fiecare Duminică îți va aminti de mine. Nu mă uita, cumpără-mă ! Îți voi aduce o veste din altă țară ; vei găsi în paginile mele imagini de pe fronturi, icoane din colțuri dragi de pământ românesc ori îți vei descreți fruntea citind un colț vesel.

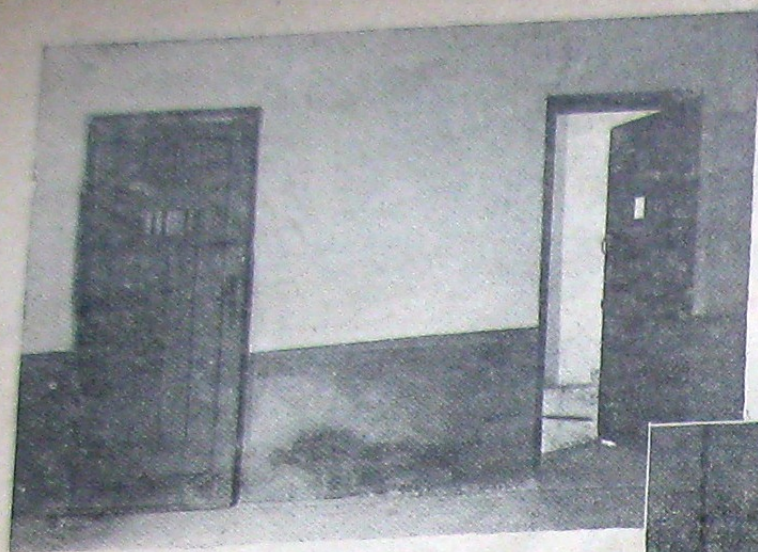
Eu sunt pentru toți cea mai bună camaradă. N'ar fi păcat să lipsesc din familia cuiva ? Vecinul tău, prietenul tău, poate nu știe că am apărut. Cititorule, tu nu le spui nimic despre mine ?

Recomandă-le să mă cumpere și să mă citească.

„BUNAVESTIRE DE DUMINICĂ”

Orage scumpe românești din teritoriile cedate : Oradea

Neclintită în răbufnirea de mânie a pământului stă mărturie de veac biruitor celula Căpitanului la Doftana

O după amiază mohorâtă de toamnă, mă găsește într-o birje pe drumul greu de deal stâncos, spre Telega. Caii au obosea încă de când au eșit dintre dărâmurile unde altădată se găsea orașul Câmpina și acum, prin ploaia mărunță și deasă, gătaie prin hărtoape târând după ei grămada de uare și lemne pe roate ce trosnesc la fiecare hop și întorsură.

Spre Telega, spre Doftana, pe unde duce drumul de izbăvire a țării prin martiriul legiunii, pe aceste meleaguri, pe drumul acesta cenușiu tăiat în piatră și pământ arid au tornăit în alte nopți, la începutul marelui lupte a sufletelor verzi, lanțurile duse cu mândrie de Căpitan și de Decemviri. Ferestrele acestea ale casei inspectoratului silvic au văzut popasurile în noapte ale convoaielor de martiri îndreptate spre Golgotha neamului, pe culmea albă a Doftanei unde închisoarea cu 8 turnuri și cu creneluri săpate în piatră se odihnea cândva, tristă, batrână, veghind cu blândețe pustietatea văii încoace spre Telega și dincolo, departe, până în șes, unde apa turbure, luptă cu pietrele târând, vara, butucii și plutele unor tăetori de lemne, înnegriți de trudnică muncă în vânt.

Trecem podul, mai repede; cailor le e teamă parcă de apa răsvrătită în stăvilă, și ajungem la poalele grelei încercări. Poteca strâmtă ce duce spre penitenciar se ridică dreaptă, amănunțită, către cer, ireal de abruptă. O odihnă de o clipă, și birjarul cu ochii albaștri, prea tineri pentru un obraz atât de săpat de ani, se hotărăște, a rupe cu șovăială. Chiuiet încet și tainic, un semnal pe care numai el și caii îl înțeleg și începem urcarea, prin noroi.

Aproape de capătul priporului, sus, o singură cotitură. De aci va trebui să mă îndrept, pe jos, până la zidurile închisorii.

Pornesc pe poteca îngustă, las în urmă un poez și mă închin la troița pe care se deslușesc greu chipurile din cari nu au rămas decât contururi și umbre.

Drumul spre Golgotha!

Sfânta Fecioară cu Pruncul și la dreapta Ei Arhanghelul au fost tot aci când a trecut Căpitanul Drumul Arhanghelului.

Sfânta Fecioară l-a dat Căpitanului puterea de a înfrânge senin umilința, chinurile și durerile cari nu erau deloc ale lui — Căpitanul nu cunoștea suferința lui — ci erau durerile unui neam

Sus: Celula Nicadorilor; la mijloc: Celula Căpitanului;
jos: Doftana după cutremur.

...pe drumul Golgothei, pe căile aride ale destinului clădit din piatră și ale mântuirii de neam...

robit de păcatele străinilor de suflet și ale străinilor de sânge.

Arhanghelul l-a dat Căpitanului, spada de foc a tăriei sufletului, a credinței nesdrucinate și a luptei uriașe în veac, prin sacrificiu.

Frumoasă trebuie să fi fost icoana în ziua aceea!

Mai departe, pe aci, a trecut Căpitanul cu ochii limpezi și cu privirea dreaptă aproape de cer.

Am ajuns la zidurile închisorii, dar mai sunt oare ziduri? Un uriaș mormânt, o uriașă grămadă de pietre din care a rămas în picioare unul din turnuri și două celule.

Mă întovărășește peste pereți, traverse de oțel, și gratii, pe deasupra celulelor amestecate unele peste altele într'un amalgam înspăimântător, prin grămezi de moloz și în permanentă primejdie sub ziduri ce stau singure în vântul rece gata să se dărâme, camaradul Bodeanu Gheorghe gardian al Penitenciarului special Doftana și deținut timp îndelungat pentru că înlesnise distribuția tainică a corespondenței la Văcărești, camarazilor Nicolicescu și Borza.

Ne povestește cu glasul găuit de emoție episoade groaznice din prigoană, ne spune apoi cum a fost destituit din post, încarcerat și cum au încercat nemernicii să-i smulgă mărturisiri prin tortură.

Trecem cu greutate de al doilea zid împrejmuit al închisorii și văd printre dărâmături un gardian care, ajutat de camarazi, răcolește plângând pietrele.

Camaradul Bodeanu mă lămurește: sărmanul om se afla la postul de pază când s'a cutremurat din adâncuri pământul.

Aci, cutremurul a fost extraordinar și toți au fost aruncați la pământ din prima clipă, încât cei cari au putut să scape de moarte s'au târât și s'au rostogolit pe pământ până în curte iar soția, și cu un copil de trei ani se găseau în imobilul de afară unde era altădată bucătăria și rezervorul de apă.

Rezervorul uriaș s'a prăbușit peste bucătăria sfărâmand totul. De patrușprezece zile și de patrușprezece nopți gardianul își caută distrus cadavrele soției și copilului sau și nu izbutește să le găsească.

Tabloul acesta, sub un cer de plumb rece, este nespus de dureros.

Peste tot dărâmături. Numai la secția H câteva ziduri semețe disprețesc grămezile din jur, stâncă doborâtă de urgia pământului.

Camaradului Bodeanu îi strălucesc ochii, și respiră adânc. M'a adus pe locurile sfinte.

Aci, în față, este celula Căpitanului, iar în stânga celula mai largă, celula comună a Decemvirilor.

Pătrundem încet ca într'un sanctuar și ușa grea masivă de stejar, prinsă crunt în traverse de oțel laurit în timpuri străvechi, scârțâie rupând în fășii stridente liniștea înconjurătoare.

O celulă largă, înaltă cu o fereastră mică pe care de mult se căznește să pătrundă lumina, dar nu a izbutit niciodată.

Cu ochii mari și purtători de mântuire, Căpitanul a mângâiat zidurile acestea vechi, a gândit cu cerească inspirație la un destin mai bun pentru poporul său și s'a plecat pe lespezi aducând Domnului închinare curată de credință în cruce și în iubirea veșnică.

Neclintite ca și o convingere în destin, zidurile au înfruntat răbufnirile de mânie ale pământului cu seninătate. Nici un rid pe albea lor curată ca de mănăstire. Și alături, în dreapta, celula Decemvirilor mai largă, mai luminoasă pentru că are o fereastră mai mare.

Și aci, aceiași curățenie. În fund, pardoseala este spartă. Trei scânduri au fost scoase de curând din cue și s'au găsit: un aparat de radio, Cartea de Căntece, Colecția „Bunei Vestiri” și manuscrise.

Sfânta Fecioară i-a dăruit seninătate și puterea de a înfrânge umilințele iar Arhanghelul spada de foc a tăriei sufletului și a credinței nesdrucinate.

Insemnări, gânduri sfinte cari presimțeau și făceau desrobirea țării, închise împreună cu purtătorii de lumină, aleși dintre aleșii lui a neamului.

Clipe de reculegere și de sublimă purificare.

Am lăsat în urmă închisoarea. Aburi albi se ridică din apele Telegii și urcă încet spre dealuri. De departe peisajul este sinistru. Un morman lucitor de pietre, pe deal și în spate cerul s'a înroșit de sângele izbăvitor al martirilor.

Un țaran trece iute, se uită o clipă spre dealul unde trăiesc strigoii și își face pe furie o cruce.

În cer, de unde mâine dimineață va răsări poate strălucitor soarele Căpitanului a îngenuhiat și cere Dumnezeu lui îndurare pentru neam.

S. P.

Soarta siamezilor

Din nou zările ne anunță că în Oklahama (U.S.A.) s'au născut doi gemeni lipiți, doi frați «siamezi». Viitorul lor este dintre cele mai întunecate. Pentru că, întotdeauna, ei și-au plătit scump capriciul de a se naște lipiți. În afară de dificultățile materiale, mai totdeauna s'au produs între ei consecințe juridice grave. Așa, se știe că în 1900, cu ocazia unui mariaj al unuia dintre frații siamezi, s'au produs acuzațiuni de adulter, de bigamie, de incest, atentat la pudor și chiar ultraj public.

Pentru aceasta, medicii au căutat să ușureze soarta lor năpraznică, deslipindu-i.

Așa, în anul 1840, doctorul cuban, Arto y Boiu, a reușit să despartă doi gemeni negri. Numai unul a trăit însă și a atins vârsta de 70 de ani. În 1860, s'a produs al doilea fapt medical important: de data aceasta în Germania. Unul dintre siamezii operați a trăit 5 ani. În 1907, doctorul Doyen a izbutit să prelungească viața unei tinere, Radica, sora «siameză» a Doodicii, cu doi ani. O altă «siameză» Suzanne, operată în 1914, a supraviețuit surorii sale Madeleine, până în anul 1933. Niciodată însă, o operație de natura aceasta n'a putut face ca cei doi gemeni să supraviețuiască: unul dintre ei a trebuit să fie sacrificat.

În clișeu: Dărâmurile la Doftana

Pactul REVOLUȚIILOR naționale

Statul legionar a fost exprimat peste granițe prin cuvântul ostășesc al Conducătorului lui, general Ion Antonescu, care abia întors dela Roma, a plecat la Berlin, purtând în suflet destinul aspru al unui popor mucenicit. Este adevărata noastră intrare în Europa; ruperea sinceră, hotărâtă, cinstită și convinsă din miceliul anglo-iudaic, scuturarea îndârjită de praful amintirilor și încadrarea loială în noua ordine europeană.

În bazinul dunărean, poziția României este centrală, dominând cu prestigiul ei legionar Europa Sud-estică. Legionară, România a pornit să-și refacă tăria ei politică în ordine, prin disciplină, prin muncă, prin jertfă.

Poziția noastră în Axă este bine definitivată. Este așa cum a fixat-o Cătanul în 1937. Demnă, revoluționară și hotărâtă, Revoluția legionară este azi la aceeași tribună cu revoluția național-socialistă, fascistă, expansionismul nippon și francismul spaniol. Nu mai suntem învingătorii din 1918, învinși de proprii aliați, la Versailles. Suntem urmașii lui Moța și Marin cari au murit în Spania, suntem mucenicii dogmei Capitanului, el ne-a fixat în Axă de când a făcut declarația care l-a dus la moarte; suntem semnatarii unui angajament de onoare cu hotărâre sălbatecă de a muri cu Axă, decât de a învinge mișelnic.

Inseamnă că s'a primebit însăși morala între popoare. Astfel într'un climat nou, de onoare, a vorbit Conducătorul Statului Legionar cu Ducele la Roma, cu Fuhrerul la Berlin. Și să nu uităm că la Berchtesgaden, în 1938, s'a oprit oarecine venind cu ordine dela Londra pe câtă vreme, acum, la Berlin, a fost un Conducător de conștiință și convingere ostășească și legionară, fără alte ordine decât comandamentele caracterului său loial și ale neamului său în crâncenă luptă de refacere spirituală și materială. Aci, între Roma și Berlin, vom găsi dreptatea noastră așa cum precizează ministrul nostru de externe, d-l Mihail Sturza, în interviewul acordat lui „Berliner Boersentzeitung”: „Poporul român este gata dacă trebuie să se lupte pentru existența sa națională!”.

Să nu ignorăm tocmai elementul fundamental al încadrării în pact, element de structură strict legionară, element propriu, original declarațiilor Conducătorului Statului nostru elementul sincerității reale, al cugetului clar camaraderesc:

„Nu este vorba numai de-o formalitate diplomatică cum au fost îndeplinite atât de des în ultimile

două decenii, ci de un act fundamental al noiei orientări a Statului Român și de o contribuție sinceră și reală a poporului român la reconstrucția Europei și a lumii ca și la apărarea civilizației actuale care este asigurată prin victoria Statelor Totalitare în pactul tripartit”.

În pactul revoluțiilor naționale nu se poate intra decât în felul în care acestea au luptat pentru a promova. Deci se vor elimina la primul efort, nesincerii. Ori, aceasta este caracteristica încadrării României Legionare care a spus neted, așa cum scrie Comandantul Legionar C. Papanace, că: „Aderarea este firească și organică, pentru că și România luptă împotriva prejudiciilor care vor să învie nedreptățile unor timpuri cari nu pot reînvia” și fixând răspicat poziția de asigurare în viitorul „pe care-l cere dreptatea ei milenară” (a țării N. R.). La Versailles s'au făcut jocurile și s'a trișat. La Roma și la Berlin se va face dreptate, pentru că s'au întrunit revoluții naționale cu afinități ideologice, cu jertfe, cu garanții reale între ele de ordin moral.

Iar noi, România Legionară nu venim în noua Europă cu regimuri vechi și renovate pe ici pe colea, după împrejurări. Noi venim din prigoane, din închisori, din morminte. Oameni noi, țară nouă, suferințe vechi și morală nouă. Deci România Legionară depune garanții în suferințele și jertfele ei, că știe muri pentru a-și pastra cuvântul și credința.

Rețineți în special, din declarațiile Conducătorului nostru: „România va merge la biruință, România va avea drepturile ei!”.

Ceeace ne scutește de orice comentariu.

I. B.

CAMARADERIA de arme Româno- Germană

Rodul acestei colaborări răsare azi din încrederea cu care am început să privim viitorul, iar mâine va fi cules din lanțul de biruințe ce ne vor repune în dreptul sfânt ce l-am primit moștenire dela marii și puternicii noștri înaintași.

Rupând firul obiceiurilor ipocrite și al promisiunilor deșarte, Statul legionar dă Țării reazim solid de liniște și izbăvire viitoare. Întărind printr'un act solem o prietenie veche, ocolită totuși de cei puși în slujba intereselor statului, Statul legionar dă viață colaborării cu puternica armată germană și într'o înțelegere sinceră și o conlucrare activă pregătește drum neted României de mâine.

Lângă mormântul ferecat al Căpitanului, Nicadorilor și Decemvirilor

Postul numărul 1, b.i.i.n.e.e.

Postul numărul 2, b.i.i.n.e.e.

Postul numărul 3, b.i.i.n.e.e.

Și în câteva minute, glasul strident al gărzilor a înconjurat ca un cerc mar-ginile închisorii.

E miezul nopții, noapte de Noembrie cu frig pătrunzător până la oase și cu picături de ploaie.

Sortit să-mi petrec noaptea în preajma zidurilor jilave ale închisorii, sub imperiul frigului și oboselei din ajun, mai, mai, că m'as fi dat de circumstanță drept deținut pentru a prinde câteva ore de somn.

Un foc, având ceva din specificul focurilor strămoșilor, în vremuri de bejenie, cu o flacără ce adesea își înălța limbile până la statura omului și cu un jar ce ar fi fost în stare să pârjolească o vită, m'a făcut să mă abat dela gândul odihnei între pereții reci și dușumeaua veșnic umedă a închisorii, și să îmi iau locul, pe o loasbă de stejar, între camarazii dragi ce se odihneau câteva minute după munca istovitoare a aruncării pământului și cărămizilor ce apăsau greu asupra sfintelor moaște ale martirilor mișcării legionare.

Un șgomot asurzitor sfredește tăcerea nopții, camarazii și împreună cu ei, sărim ca arși, alergând spre locul tainic, înconjurat cu salcâmi despuiați de podoabe: placa de ciment, concepție masonică, placă ce va forma mâine soclul monumentului martirilor neamului românesc și care fusese așezată diabolic asupra mormântului Căpitanului, Nicadorilor și Decemvirilor, cedează sub presiunea unui adevărat arsenal de vinciuri, macarale și motoare.

Certitudinea găsitii osemintelor sfintilor între sfinți, se conturează din ce în ce mai pronunțat.

Ochii cămășilor verzi cercetează pământul aidoma căutătorilor de aur. Nimic nu scapă necercetat, nimic nu trebuie pierdut din ceiace a format, podoabă pământescă a martirilor, ca un

suprem omagiu adus sfintelor lor vieți, sfintelor concepții și sufletelor mari.

Totul se înfruntă cu curaj și stoicism. Nu se poate vorbi de oboseală, de frig, de foame; cămășile verzi sunt atât de îndârjite în găsirea relicvelor, încât munca nu stagnează nici o clipă.

Către revărsatul zorilor, un miros greu, cadaveric se degajă prin pământul jilav al gropii. Bucuria se citește pe buzele tuturor căci, în sfârșit, relicvele vor fi o realitate peste o oră, două.

Câteva bucăți de cătușe, fiare și bucăți de tablă, mărturie a uneltelor de tortură, sunt adunate cu mare grijă și așezate în locuri sigure, pentru ca mâine să se poată face dovada furiei și urii de cari au fost cuprinși acei ce au ridicat atâtea vieți nevinovate, atâtea vieți de adevărați martiri.

E ora prânzului. Din pământul negriț ca tăciunele, sub acțiunea corosivă a acidului sulfuric, încep să apară vestimente dungate, vestimente ce stigmatizează, ce identifică ocazii. De data asta însă, poate pentru prima dată dela introducerea uniformelor în închisori, hainele vârgate sunt purtate de trupurile ce nu au nici o altă vină decât aceea de a se fi născut români, acei cari au fost călăuziți numai și numai de a face o țară «strălucitoare, ca soarele sfânt de pe cer».

Indignarea nu cunoaște margini. Că-mășile verzi, într-o liniște de adevărat mormânt, curăț pământul din jurul osemintelor, cu unghiile, cu bricegile și mistriile.

Lacrimile pornesc șuvoi din ochii familiilor celor ce au fost reduși la tăcere veșnică, din adâncă răutate ome-nească!

Un bătrânel, jovial, gârbovit sub povara anilor se apropie încet, de marginea gropii și izbucnind în plâns, nu-și poate înăbuși revolta:

— «Mari criminali Domnule, aseme-

nea crime nu au fost săvârșite de când e lumea și pământul.

Nu s'au gândit măcar la faptul că-mi era lumina ochilor mei, că-mi era singura speranță a unei vieți lipsită de griji, în adânci bătrânețe».

E tatăl lui Doru Belimace, acest ne-înfricoșat macedonean care, înfrățit cu Nichi Constantinescu și Ion Caranica, au suferit cele mai groaznice torturi, asupra cărora s'a experimentat toată gama de pedepse inchizitoriale.

Semne Dumnezești...

Dumnezeu a finit și de data asta ca manoperile diabolice ale asasinilor să nu-și ajungă scopul dorit.

Placa de beton, așezată cu scopul de a face să dispară cât mai curând osemintele martirilor, n'a făcut altceva decât să micșoreze acțiunea corosivă a enormei cantități de acid sulfuric, ce a fost vărsată în groapă și tot odată, să împiedice pătrunderea apei și aerului, ce ar fi descompus și ajutat mult la putrezirea osemintelor.

Sunt scoși rând pe rând: Ion Cară-lănase, Ștefan Curcă, Ion Trandafir, Gavrilă Bogdan și Ion Atanasiu.

Căpitanul, care era așezat la mijloc, a fost recunoscut imediat după cruciulițe, iconiță și săculețul de pământ ce-l purta întotdeauna în sân.

Urmează apoi în ordine: Iosif Bozântan, Ion Grigore State, Vlad Radu și Ion Pele.

Într'un colț al gropii, ca o confirmare a frăției dintre ei, Nicadorii, dintre cari Nichy poartă la gât un capăt de frânghie, dorm somnul de peci, cu fața în jos. Sunt scoși, mai încâiu Nichi Constantinescu, apoi Ion Caranica și la urmă Doru Belimace.

În câteva minute, pătrusprezece sicrie verzi, înfășurate în drapele tricolore și drapele verzi cu gardul de fier, iau drumul bisericii Gorgani pentru a fi sfințite în dreapta credință strămoșească.

1. Legionarii au înlăturat betonul și zidul de cărămidă care a ferecat mormântul dela Jilava al Căpitanului, Nicadorilor și al Decemvirilor.

2. Osemintele sunt ridicate și așezate în sicrie.

3. Se găsesc primele obiecte ale celor uciși: o cruciuliță și un măștișor legio nar.

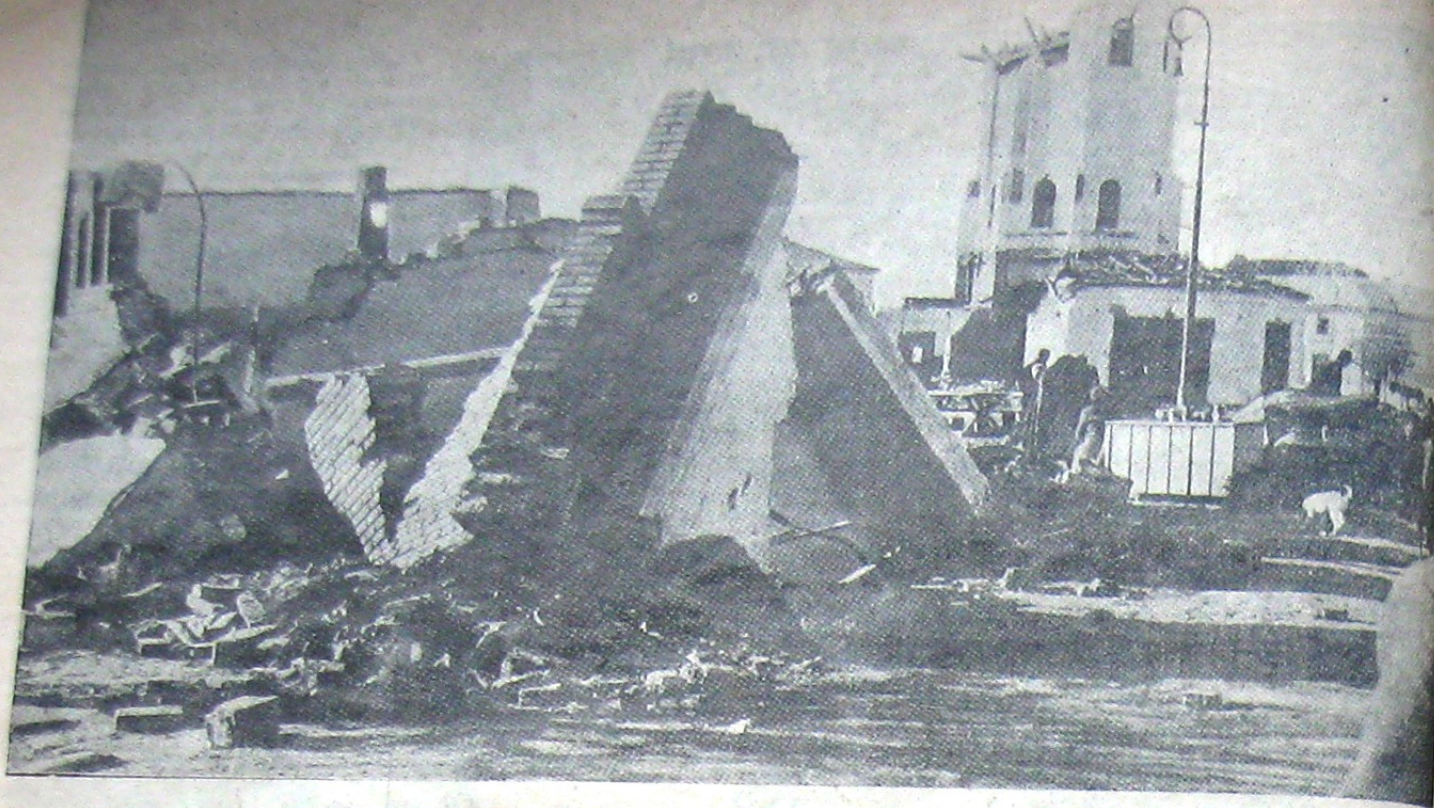
4. Tatăl Căpitanului, cu ochii spre cer, se închină în fața osemintelor martirilor.

5. Pe brațe de legionari, osemintele sunt duse și așezate la locul unde familiile au aprins lumânări, în fața sicriilor.

6. Osemintele martirilor legionari înainte de a fi transportate dela Jilava.

7. Sicriile au fost așezate în biserica Sf. Ilie Gorgani.

CÂND SE ZGUDUE

Pământul

Omul, de când s'a ridicat din țărână, la crezut că va fi stăpânul pământului și al Cerului.

A înfruntat taina cunoașterii. S'a luptat cu forțele Naturii. A pătruns văzduhul, mările, oceanele. Și-a făurit aripi de fier. S'a avântat dincolo de stratul atmosferic ce îmbracă globul terestru. A descoperit moartea cea mai năpraznică. A făcut cunoștință cu cei mai nevăzuți și mai înverșunați dușmani ai vieții: *microbii*. Însfârșit, în rătăcirile și orgoliul lui, omul a crezut că are puteri asemenea lui Dumnezeu.

A fost deajuns un semn. O încruntare a Cerului. O sguduire mai tare a pământului, ca *marele cutezător* să se prăbușească umil, întocmai ca Lucifer din rândurile Arhanghelilor, în țărâna din care s'a ridicat și să-și dea seama că, în fața Cerului și a Pământului, el este o simplă vietate care pricepe, doar câteodată, marea taină, dar care n'are nici una din forțele Nevăzutului.

Când semnul *Marelui Tot* a trecut, omul în năucirea lui a căutat să-l tâlmăcească. Să-și dea seama, lucid, de unde vine prăpădul. Cine l-a determinat, ca să-l poată înălțura în viitor.

Întreaga lui strădanie a fost zadarnică.

A ajuns numai să bănuie cataclismul. Să-l descifreze parțial.

Vrerea Cerului și a Pământului este cu totul mai presus de voința bietului om.

Cu aceste impresii am plecat de lângă un emerit om de știință al nostru, cu care am avut în clădirea „Observatorului Astronomic”, o cordială convorbire de aproape cinci ore, despre recentul cutremur de pământ din țara noastră.

Profesorul, cu un suflet cald, cu o figură simpatcă, brăzdată de ani și migăloase studii, omul slab la trup dar cutezător la minte ca și în versul eminescian:

*Uscățiv așa cum este, gârbovit și de nimic,
Universul fără margini e în degetul lui mic...*

*Precum Atlas în vechime sprijinea cerul pe umăr,
Așa el sprijină lumea și vecia într'un număr...*

mi-a lămurit pe larg ce sunt și de unde vin cutremurele de pământ.

Sus: Centrul orașului Tecuci a fost în întregime nimicit.
Jos: Surpăr produse de cutremur p. Valea Cricovului.

Cutremure tectonice, cutremure plutonice,

Oamenii de știință, și în deosebi geologii, se ocupă mai mult cu fenomenele ce se petrec în scoarța pământului, până la o adâncime de cel mult 100 km. Aceste scuturări ale coajei pământului, unele superficiale cum sunt cele determinate de alunecările straturilor, erupțiile vulcanice, formarea de noi peșteri; altele mai adânci dar întâmplate tot în scoarța globului, sunt cercetate cu amănunțime, catalogate pe date, lămurite în mod științific.

Rar se întâmplă, însă, catastrofe în urma acestor cutremure cari se mai numesc și *tectonice*.

Cele mai periculoase sunt *cutremurele plutonice*, adică sgduirile cari se produc mult mai în adâncime; dincolo de scoarța terestră.

Un astfel de cutremur a fost cel din țara noastră, în ziua de 10 Noembrie 1940.

Cutremur plutonic.

S'a format la o adâncime de peste 180 km.

Astronomii atribue această profunzime, pe temeiul studiilor făcute, cu multă băgare de seamă, înregistrărilor obținute în diferite stațiuni de observație din întreaga lume.

Sus: Bărladul...
Jos la dreapta: Biserica Sfânta Mina din Focșani.

Scuturările pământului nu pot fi prezise

Din cele mai îndepărtate timpuri, omul s'a străduit să prezică cutremurele, fie pe cale mistică, fie pe cea adevărată, adică prin metode științifice. În felul acesta, *seismologii* oamenii cari se ocupă cu studiul undelor seismice venite din inima pământului, au recurs, în primul rând, la metoda statistice, cercetând caracteristicile cutremurelor în decursul veacurilor și undelor seismice venite din punctul unde s'a petrecut sgduirea. S'a constatat că la cele mai apropiate scuturări ale scoarței pământului unde seismice sunt mai scurte, durata mai mică și au o amplitudine mai slabă.

Deasemeni, s'au putut afla oarecari legături între cutremurele pământului și diferite fenomene cerești. Așa, de pildă, când s'au ivit pete în soare, când unele corpuri cerești ca Luna, Marte etc. au trecut în opoziție cu soarele, s'au întâmplat cutremure, dar nu întodeauna. Deci, din toate statisticile făcute nu s'a ajuns la un rezultat precis, încât astronomii să poată ști că atunci când se vor ivi pete în soare, când corpurile cerești vor trece în opoziție, se vor întâmpla și cutremure.

Cu alte cuvinte, nici după metoda științifică a statisticeii nu se pot prezice, cu certitudine, cutremurele de pământ.

au secat lacurile... Vin catastrofele!]

Pe fața pământului s'au întâmplat unele fenomene precursore marilor cutremure.

Vă aduceți aminte de îngrozitoarea catastrofă din Japonia întâmplată în anul 1923? Ei bine, acest prăpăd a fost așteptat de poporul japonez.

Vă veți întreba: Cum? Aici răspunde, într'o oarecare măsură, știința, dar nu-i mai puțin adevărat că va avea cuvântul și credința populară.

Cu câțva timp înainte de a se produce cutremurul, printr'o adevărată minune, a secat într'o noapte marele lac de lângă fostul vulcan Fuji-yama. Niponii, când au văzut acest fenomen, s'au înspăimântat de moarte. Se așteptau la o nenorocire. Și într'adevăr, după câteva luni, la 1 Septembrie 1923 s'a produs marea catastrofă care a înspăimântat întreaga omenire.

După cum vedeți, nici secarea lacului de lângă Fuji-yama n'a fost un indiciu precis că va fi cutremur sau va cădea asupra Japoniei altă nenorocire.

Dar omul nu s'a lăsat bătut.

A încercat și mai departe să descopere taina prezicerii cutremurelor.

Și-a adunat toate puterile, doar, doar, va putea fura ceva din știința lui Dumnezeu.

În părțile pe unde se produc astfel de scuturări ale pământului s'au constatat, înaintea cutremurelor, unele *denivelări* ale solului — adică regiuni de șes sau de dealuri cari se ridică și altele cari se lasă — așa cum s'a întâmplat în țara

noastră, acum doi ani, prin regiunea Buzăului.

Cu instrumente foarte delicate s'au măsurat aceste denivelări în Japonia și California pentru a se deduce când se vor întâmpla cutremurele.

Nici prin această metodă nu s'a ajuns la vreun rezultat.

A putut să bănuie ceva, când se petreceau alunecările de straturi și denivelările din Buzău că peste doi ani se va întâmpla marea catastrofă din Panciu, Focșani, Galați, București?

Nimeni.

Însăși această mare știință, *Seismologia*, este foarte departe de a ajunge să ne spună cu precizie, când vor fi și unde vor fi cutremurele. Și e foarte normal. În fața seismologilor stă neconținut, încovoiat dar sfidător, marele semn de întrebare.

Miezul pământului, de unde purced catastrofalele sguduirii, e total necunoscut. Acolo nu poate pătrunde nimic din afară. Undele seismice sunt singurele crainice care ne aduc date din inima globului terestru. Dar și aceste vestitoare sunt învăluite în mister, nu prea vorbesc mult...

Centru... Hipocentru... Epicentru...

Ați auzit, fără îndoială, vorbindu-se mereu, cu prilejul cutremurelor, despre, *epicentru*, *hipocentru*, *centru* etc.

La dreapta: Tot Bârladul...

Jos: Urmele lăsate de cutremur pe Valea Crivului, în jud. Prahova.

fost unul din cele mai violente. A atins gradul 9 și a fost resimțit la mari depărtări.

Ați observat ceva deosebit în noaptea cutremurului?

— Scrisori revelatoare —

În timpul sguduirii de pământ care a pricinuit atâta dezastru, în țara noastră, multă lume a observat diferite fenomene luminoase; unele sub forma unui foc într-o parte a cerului, altele ca niște fâșii de lumină emise parcă de reflectoare, iar cele mai multe sub aspectul unor fulgere neconținute.

Observatorul Astronomic din București a întreprins o anchetă în mijlocul populației din întreaga țară, lansând următorul apel:

„Persoanele cari, cu prilejul cutremurului dela 10 Noembrie au observat fenomene deosebite, mai cu seamă în județele Brăila, Buzău, R. Sărat, Putna, Bacău, Tutova, Roman, Covurlui sunt rugate foarte stăruitor să aibă bunătațea de a ne comunica observațiile lor.

Fenomenele luminoase, cari vor fi fost observate, prezintă un deosebit interes. A fost o iluminare generală, sau numai parțială a cerului? A solului? Au fost văzute draperii, falduri luminoase stabile, sau mișcătoare, persistente sau trecătoare?

Au fost văzute scântei sau manifestări asemănătoare fulgerelor?

Firește că sunt mulți dintre cititorii noștri cari știu ce însemnează aceste denumiri, după cum toți ceilalți bănuim, dacă nu suntem edificați.

Lămuririle savantului cu care am stat de vorbă ne vor satisface pe toți: *Punctul unde se produc sguduirile inițiale în adâncimea pământului este numit hipocentru, iar punctul fix, de pe suprafața globului, care corespunde pe verticală cu hipocentru este epicentru*, acel faimos nume pe care îl auzim, pe toate buzele, în urma cutremurelor de pământ.

Și să nu vă surprindă faptul că venind vorba despre *epicentru*, până în clipa de față *epicentru* cutremurului dela 10 Noembrie n'a putut fi determinat precis de nimeni. O astfel de constatare științifică cere lucru foarte îndelungat.

Savantul cu care am stat de vorbă ne-a afirmat că, aproximativ, epicentru se găsește în Vrancea, la 45° 8' latitudine nordică și 26° 6' longitudine estică. Adâncimea focarului — hipocentru — este la aproape 200 km. în interior. Ce înseamnă această adâncime pe lângă cele din California și Japonia cari ajung la câte 700—800 km. sub scoarța pământului!

Un cutremur *plutonice* cu cât este mai adânc, cu atât mai mult se resimte pe o regiune mai întinsă. Cutremurul dela 10 Noembrie a

Observațiile persoanelor cari s'ar fi găsit atunci în câmp deschis, de pildă călătorii din trenurile oprite din mers, au cea mai mare importanță.

Correspondenții noștri sunt rugați a arăta locul în care se aflau și direcția în care au văzut acele fenomene.

Au răspuns sute de oameni.

Fiecare scrisoare aduce o noutate, o ciudățenie.

Iată ce spune un domn comandor, șef de stat major al diviziei de Dunăre din Brăila:

În noaptea cutremurului dela 10 Noembrie mă aflam în portul Brăila pe vasul acostat și legat de cheiu, trezit din somn la zguduituri m'am uitat pe geamul ferestrei pentru a să văd efectul cutremurului la clădirile din apropiere.

În direcția West (exact) am observat o lumină puternică roșatică care dădea impresia a fi efectul unor explozii prin variația ei asemănătoare unor fulgere.

Această lumină a durat tot timpul cât au ținut sguduirile.

Ele s'au văzut într'un sector măsurat cu largă aproximație, de 10° unghi vertical (dela orizontală) și 35° unghi orizontal.

O scrisoare venită din Vaslui aduce cu totul alte amănunte:

În noaptea cutremurului, eram treaz. Am auzit întâi sgomote sub-

Iată acum o scrisoare foarte interesantă a unui student din Galați:

Trezindu-mă cu câteva minute mai înaintea cutremurului, în urma unui vis urât și auzind vântul, mi-am dat seama numaidecât că se va zgudui pământul, așa că după ce i-am sculat pe-ai mei am ieșit repede afară, în stradă.

Raza vizuală mi-era liberă, la sus, începând dela un unghi de aproximativ 10°—15° format prin trecerea peste obstacolul caselor ce se aflau la circa 700—800 metri înaintea mea.

Fenomenul s'a petrecut înspre nord. Am văzut valuri suprapuse luminoase, stabile și persistente în tot timpul cutremurului.

Încontinuu această lumină așa descrisă de mine, avea o vibrație de jos în sus și de sus în jos, cu un joc nu prea mare.

Am mai observat în portul Brăila luminoasă descrisă mai sus, două focare, paralele cu pământul, situate pe finitul razelor unui unghi de 20° cu vârful în ochiul meu (un focar pe-o rază și unul pe alta) care erau situate mai sus de focarul principal situat la baza vederii mele și descrisă mai sus.

Centrul acestor două focare producea scântei formând un cer luminos în jurul celui centru și împrăștiind raze de lumină întocmai celor solare.

În tot timpul fenomenului se auzea un fășait asemănător zgometului rachetei aruncate.

Odată cu sfârșitul cutremurului a dispărut și acest fenomen.

La stânga: Orașul Panciu după cutremur

Jos: Încă o vedere din Panciu pustit.

terane, ca imediat să înceapă căderea pereților în camerele ocupate.

Am fugit afară, lovit grav la cap de cărămizile ce cădeau. La ieșirea din casă, care n'a durat decât o secundă, am văzut la răsărit pe cer ca un brâu lat de culoare nedefinită dar mai mult roș, galben, verde, fix, care a dispărut după 2-3 secunde. În același timp, la apus, am văzut fulgerături dese, cu tunet slab; fulgerăturile au durat la fel 2-3 secunde.

Din cauza rănilor pricinuite, din care îmi curgea sângele în abundență, am crezut că aceste fenomene, ar fi păreri ale creierului sdruncinat și deci am căutat a mă convinge.

După trecerea panice, am întrebat membrii familiei dacă au observat aceste fenomene și mi-au afirmat că da; servitoarea și bărbatul său la fel, cum și alte persoane cu care am vorbit a doua și a treia zi.

O altă scrisoare din T. Măgurele relatează:

După primele zguduituri am ieșit din casă într'un pridvor deschis. În faza maximă a zguduirilor priveam cerul spre sud. Deodată în fund, din pământ se ridică spre înălțimea cerului o flacără uriașă, galben-albăstruie, retrăgându-se și ridicându-se din nou ca palpaitul unei flăcări ce se stinge, de trei ori, dând impresia că e sfârșitul pământului. Această flacără am văzut-o timp de 2-3 secunde.

REGINA PĂPUȘILOR

O mare artistă Käte Kruse

apoi pictându-le ochi, gură, năsuc și păr. Della Robia, îngerii de Donatello și proprii ei copii i-au servit ca modele pe vremea aceea.

Un renumit ziarist a descoperit într-o zi aceste păpuși, și rămase nespuse de entuziasmat de frumusețea lor artistică. Publicitatea făcută de acesta, a făcut din Käte Kruse o femeie cunoscută. A primit comenzi de păpuși și astfel a ajuns să-și facă un atelier, care astăzi se aseamănă unei adevărate uzine.

Pe lângă păpușile pentru copii, Käte Kruse face și păpuși de vitrină, una mai frumoasă decât cealaltă și reprezentând scene din viața mondenă, sport, etc.

Păpușile ei parcă vorbesc. Sunt de o naturaleță fără egalitate și respectă întru totul specificul omenesc. Nu știți ce să admirați mai mult: arta cu

care sunt lucrate sau practicul. Cea mai frumoasă este și cea mai corespunzătoare scopului și cea care corespunde mai mult scopului este și cea mai frumoasă.

1. BARBARA ZBURDĂ PESTE CÂMPURI.

Nimeni nu-și poate închipui că această fetiță cu obraji îmbujorați și cu mânuțele întinse, ar fi lipsită de viață.

2. DOUĂ DOAMNE ELEGANTE.

Ți se pare că ești într-un salon al unei elegante doamne. Nu poți crede că aceasta este vitrina, în care Käte Kruse a expus două din minunatele ei păpuși.

Păpușile făcute de Käte Kruse sunt cunoscute în lumea întreagă. Faima lor o constituie naturaleța: înfățișarea unor copii plini de viață. Ochii acestor păpuși nu se închid și se deschid; ele n'au nici mecanism interior, care să le facă să spună „mamă”. Käte Kruse a înlăturat asemenea efecte, care sună fals; păpușile ei sunt pline de viață.

Păpușile acestei mare artiste sunt lucrate de mână, sunt incasabile și în întregime confecționate din postav. Ele au o înfățișare drăgălașă plină de sănătate. Păpușile pot fi spălate și călțate. La început părul lor era pictat; acum el este veritabil; negru sau blond și poate fi pieptănat și coafat după plăcere. Vestimentele păpușilor sunt croite și cusute solid, astfel că ele pot fi desbrăcate și îmbrăcate, fără ca să se producă vre-o stricăciune.

Creatoarea acestor păpuși este o femeie, care are acum aproape 50 de ani; dar înfățișarea ei e tânără și sveltă. Ea conduce atelierele dela Kosen, devenite celebre în lumea întreagă.

Käte Kruse n'a urmat nici o școală, care să-i pregătească asemenea carieră. Era artistă. S'a măritat, la 16 ani cu cunoscutul sculptor Max Kruse. S'a retras din teatru pentru ca să se poată dedica copiilor.

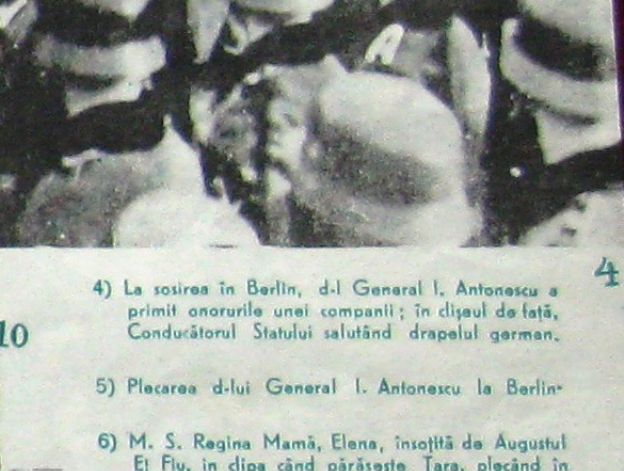
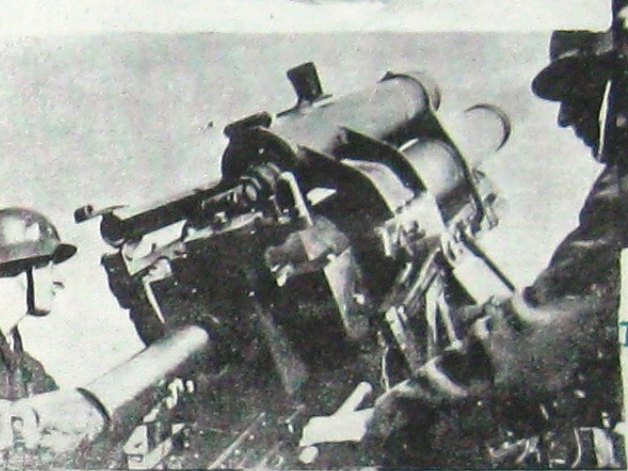
Pentru a face plăcerea copiilor și pentru că ea era de părere că soțiile artiștilor trebuie să creeze și ele ceva — căci altfel soții lor nu le mai înțeleg — a început să facă păpuși pentru copii ei, cu ocazia unei vizite la Ancona. A croit mânte, piciorușe și căpșoare din stofă pe care le-a umplut

1) Legionarii cari au deshumat osemintele Căpitanului, Nicadorilor și Decemvirilor, au așezat imediat la capătul mormântului comun o cruce confecționată din flori și portretul senin al Căpitanului.

2) Primele două cadavre deshumate la Jilava.

3) Generalul I. Antonescu, conducătorul Statului în timpul convorbirii ce a avut-o cu d-l von Ribbentrop, ministrul de externe al Reichului, la Berlin.

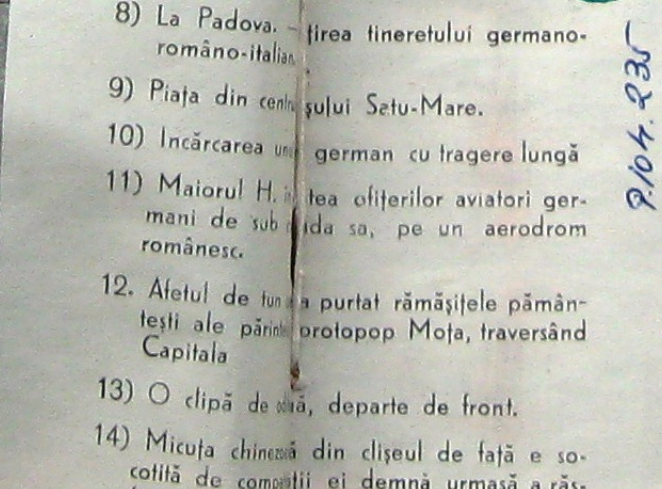

4) La sosirea în Berlin, d-l General I. Antonescu a primit onorurile unei companii; în clișeu de față, Conducătorul Statului salutând drapelul german.

5) Plecarea d-lui General I. Antonescu la Berlin.

6) M. S. Regina Mamă, Elena, însoțită de Augustul și Fiul, în clipa când părăsește Țara, plecând în Italia.

7) Prizonieri greci luați de armata Italiană.

8) La Padova. — firea tineretului germano-român-italian.

9) Piața din centrul orașului Setu-Mare.

10) Încărcarea unui camion german cu tragere lungă.

11) Maiorul H. ... teia ofițerilor aviatori germani de sub ... da sa, pe un aerodrom românesc.

12. Afetul de tun ... a purtat rămășițele pământestii ale părinților, protopop Moja, traversând Capitala.

13) O clipă de odihnă, departe de front.

14) Micuța chineză din clișeu de față e so-cotită de compăzii ei demnă urmașă a răsfățatei vedete din cinema Shirley Temple.

2104.235

IMAGINI DIN CHINA

Relațiunile dela rasă la rasă devin din ce în ce mai frecvente și din o mie de puncte deodată se pune această chestiune majoră a conciliațiunei dintre albi și galbeni, deosebiți prin idealurile lor, caracter, tradițiuni și moravuri.

Cu excepția mandarinilor, cari au privilegiul de conservare și cari se străduiesc să păstreze starea de lucruri existente, masa poporului înțelege foarte bine tot ce poate câștiga prin studiul științelor și artelor ce li le-aduc occidentalii. Bolnavii dau busna în spitalele fondate de europeni, ciudata farmacopee chineză, în care rețetele magice iau un atât de important loc se apropie din ce în ce de aceea a occidentalilor. Școli europene au fost înființate în orașele de negustori de pe litoral și nu s'au găsit elevi îndărătnici la nici un fel de învățământ prestat de profesori străini; ei învață chiar muzica «barbarilor» față de care altădată erau cu totul insensibil. Cu toate greutățile enorme ce le prezintă lucrările traduse într'un limbaj atât de diferit de acela în care ei au gândit, tezaurul de cărți științifice se îmbogățește neîncetat.

Altădată, marii demnitari numiți «tai-fu» nu puteau fi judecați de alții decât de ei înșiși; nimeni nu putea pune mâna pe persoana lor sacră; de cum erau convinși de o crimă, grija pedepsei necesare le era atribuită. «Tai-fu»-ul asasin se cita el însuși în fața judecătorilor și cerea îngăduința de a se sinucide; apoi îmbrăca vestimente de doliu și se îndrepta spre poarta palatului, având în mână sabia pe care o spălase în apa limpede a bazinei sacrificiilor. Ingenunchiat în fața judecătorilor săi, aștepta să i se dea autorizația cerută: «Fă ce-ți convine», rostea judecătorul și tai-fu-ul vinovat își spinteca trupul aruncându-se în sabie.

Taximetre!

Nu găsești unul în toată China. Automobilele de locațiune nu sunt decât tolerate. Pentru a-ți procura unul, trebuie să semnezi o hârtie la hotel și-i plătești cursa portarului. Pretutindeni aici, micii meseriași de mii de mii de ani se opun. Nu mai departe decât la Shanghai dacă ar fi autorizate taximetrele, a doua zi te-ai pomeni în stradă cu o mulțime de patru mii «coolii» (primul tramvai la Peking a deslănțuit revoluția).

Un dancing

La eșirea dela teatru, valurile de lume forfotă pe stradă. Vânătorii tipă «coolii» aleargă și se lovesc, farurile iluminate ale luxoselor automobile americane claxonează. În fața dancinșului luminat ca ziua, o mulțime amsetecată de automobile și «rickshaw», staționează. La sunetele jazzului, micuții chinezi ciupiți de vărsat înlănțuiesc ca niște liane plâpânde pe solizii anglo-saxoni cu trunchiul robust. Un atlet american se învârtește, plecându-și corpul spre a-și zări dansatoarea, o mică păpușică japoneză al cărui coc din coafură îi mângâie plastrul. Fiecare masă este o societate de națiuni. Ofițeri în civil, diplomați, oameni de afaceri, turiști, toți vorbesc, flirtează în toate limbile. Orchestra de jazz care numără opt muzicanți oferă opt naționalități, dar toți sunt înfrățiți pentru a cânta, sbierând pe nas cuvinte americane. A 2-a orchestră, aceia de tangouriși valsuri secundează. Aceasta e compusă din: trei filipini, un negru și un mexican. Totul este învăluit de o esență de fum de tutun, sub o furtună de ventilatoare și brădată de luminile roz și galbene ale proiectoarelor. Patronii se grăbesc. Unul din-

tre ei este un rus alb care se exprimă în franțuzește; celălalt este un german care vorbește engleza și al treilea trebuie să fie egiptean.

Bucătărie chineză

Marile animale domestice, boi, bivoli, și cai, nu sunt întrebuințate decât pentru transporturi; ele sunt îngrijite excelent; sunt acoperite cu păături contra frigului și pe drumurile pavate li se învâluie copitele cu paie. Preceptele budismului și atașamentul natural al țărânului pentru tovarășul său de muncă, nu-i îngăduie să mănânce carnea lor. Chinezii adaugă puțină carne la hrana lor; mai ales de porc.

Pe eleștae și fluvii, se văd rațe domestice în cârduri de câte 3000-4000, pe care le păzesc fie copiii în bărci, fie chiar cocoșii cari le supraveghează de pe mal și prin strigătele lor și bătăi puternice de aripi le împiedecă să se îndepărteze. Cu rațele se face un comerț considerabil; sunt uscate între două scânduri, ca o floare într'un ierbar și sub forma aceasta sunt trimise până în provinciile cele mai îndepărtate. La fel sunt preparați câinii de o rasă cu totul aparte și chiar șobolanii și șoarecii. Aceștia din urmă se mănâncă de vii. Lăcustele, viermii de mătase, șerpii intră în alimentația săracului. Vârful aripei de rechin, puii de găină: când n'au nici fulgi încă, sunt mâncați din găoace; cuiburile de rândunică, constituie mâncarea clasică: rândunicile de mare stropesc cuiburile lor cu apă și le cimentează cu salivă; cea mai prețioasă mâncare: creierul de maimuță încă vie: se scalpează capul cu cuțitul, se bagă o lingură în craniu și se scoate creierul care se servește așa cald...

Toate aceste mâncăruri sunt servite la masa bogatului sau în marile restaurante. Ospățul este udat cu «saké», băutura alcoolică națională.

Pomișorul de ceai furnizează alimentul cel mai considerabil pentru comerțul exterior. Întrebuințarea ceaiului veritabil, deși practică de douăsprezece sau cincisprezece secole, nu este universală în China.

FRANCMASONERIA

*inamicul
popoarelor
creștine*

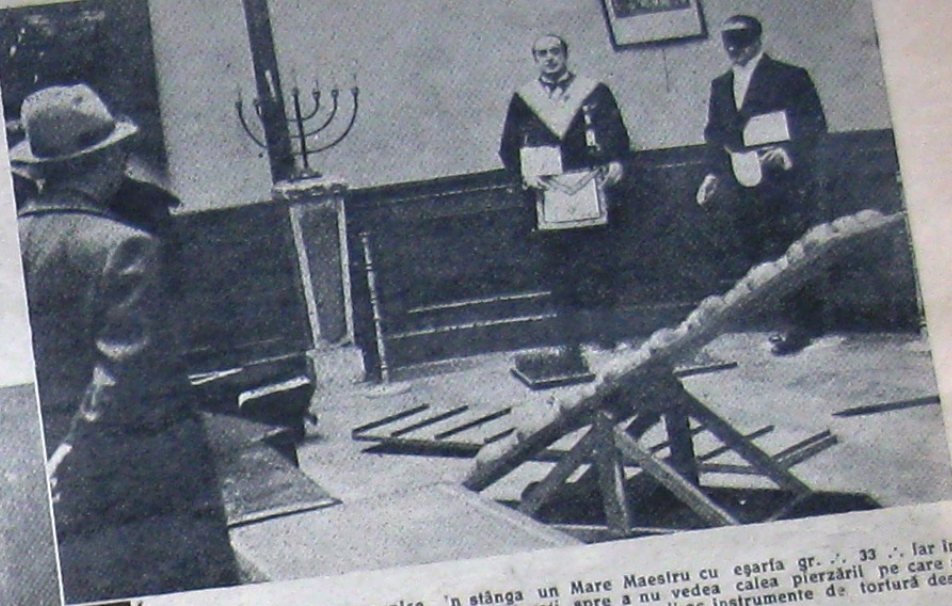
La Paris, după ocuparea orașului „luminii”, de s'a deschis o expoziție în care s'a adunat tot materialul găsit în hrubele masonice ale „Marelui Orient al Franței” din str. Cadet. Intreg Parisul revoltat și îndurerat se perindă spre a vedea idoli masoni și fetișurile în numele cărora judaismul a parvenit să stăpânească și să ducă spre prăpastie sfânta moștenire, a lui Clovis și Ludovic al IX-lea, precum și eroica tradiție a lui Roland și a Regei Soare.

Toți demagogii, Triburelor democratice, toți perfizii sabo-

posti în inima ei — Parisul — cea mai importantă organizație masonică de pe glob „Marele Orient al Franței”, condus de Leon Blum și de Rotschild. Drept răsplată șarpele cu ochelari, încălzit la sân, a descresținat-o, a amestecat cu trai ușor, iar când a venit catastrofa a părăsit triumfiuri, mistrii și simboluri, a luat lăzile cu bijuterii și a fugit peste ocean.

CE ESTE MASONERIA?

Masoneria este o asociație secretă. Scopurile și marile ei taine nu sunt

4. Uniforme masonice. În stânga un Mare Maestru cu eșarfa gr. 33. În dreapta un „ucenic” având ochii legați spre a nu vedea calea pierzării pe care a apucat-o. Sfeșnicul judaic cu șapte brațe, iar la mijloc instrumente de tortură des-finite celor slabi.

cunoscute decât de marii masoni inițiați cari au ajuns la gr. 33...

Organizarea ei se împarte în trei clase: ucenici, lucrători și maestri. Nu se poate trece dintr-o clasă într-alta decât în urma unor încercări severe care să dovedească devotamentul candidaților față de sectă.

Locurile de adunare ale masonilor se numesc „loji”. O loje poate avea până la 50 membri.

Lojile sunt niște încăperi fără ferestre, tapetate în negru sau în albastru și decorate cu diferite semne kabalistice, capete de morți, spade, simbolurile riturilor ș. a.

La intrare sunt doi stâlpi cari simbolizează cei doi stâlpi ai templului lui Solomon: Jekin și Bohaz. Acești stâlpi mai simbolizează și cele două organe de reproducere: bărbătesc și femeiesc.

În lojile marilor maestri mai este și un al treilea stâlp numit „Moabon” care aduce în plus în mod simbolic — și energia necesară cuplării.

În mijlocul lojei se află altarul. Pe altar sfeșnicul evreiesc cu șapte brațe „Menorach”, o Biblie deschisă la Evanghelia lui Ioan „La început era Cuvântul” și un triunghi având la mijloc litera „G” adică Gnosis.

Membrii lojei se numesc venerabili. Șeful ei este Marele Cancelar. Apoi vin Marele Orator, Marele Tezaurar etc.

Gradele masonice sunt în număr de 33. Cele mai importante sunt următoarele: grad 16.: „Print al Ierusalimului”, 18.: „Rose Croix”, 21.: „Noachitul”, 23.: Șeful Tabernacului”, 27.: „Comandorul Templului”, 30.: „Kadosh” și în fine 33.: „Mare Maestru Suveran Inspector General”.

Deși unitară în marile ei scopuri, masoneria de pe glob este alcătuită din mai multe „Rituri” care sunt un fel de secte. Cel mai cunoscut este ritul zis „Scoțian”. Vin apoi riturile: „Memfis și Misraim”, „Cavaleri de Malta (Ioaniți)”, „Herodom”, „Palladic (Satanist)” iar deasupra tuturor cel care domină și conduce întreaga francmasonerie de pe glob este ritul logilor jidovești B'nei B'rith.

Într-o țară pot activa mai multe rituri fr.: masonii însă

5. O „cameră de chibzuire” a unei loji din Paris. În asemenea camere „frații” me-ditau, ca apoi să aștearnă pe hârtie rezultatul acestor meditații. Fiecare lojă avea una sau mai multe camere din acestea, una mai hidoasă ca cealaltă. Camerele de chibzu-ire erau folosite și pentru „încercarea” nouilor aderenți. Unii dintre aceștia erau obli-gați să petreacă zile și nopți întregi în aceste celule.

6. Podoaba unei loje de „Gradul 3” un schelet tăiat de o spadă.

1. Zilele acestea s'a deschis la Petit-Palais din Paris EXPOZIȚIA MASONICĂ, pentru care publicul parizian are un deosebit in-teres.
2. O sală de ședințe a „Marelui Orient” r constituită în expoz. așa cum a fost găsită
3. O diplomă găsită în zile masonice din Român a.

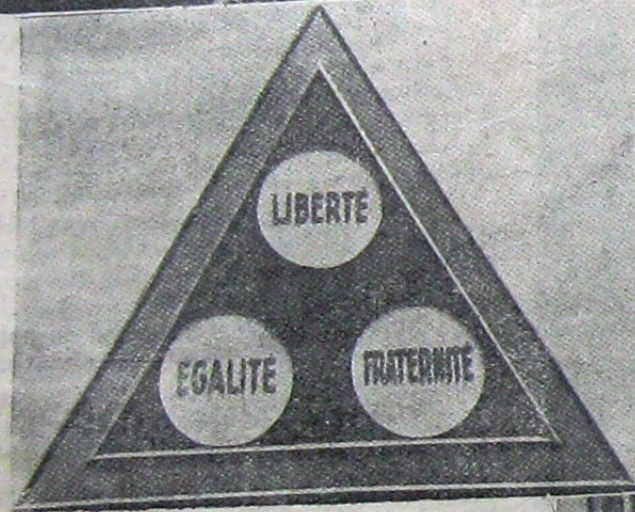
teuri ai înțelegerii cu tinerele regimuri totalitare, sunt aici înfrățiți sub triunghiul Marelui Arhitect al Universului — care nu este altul decât Satan însuși — și în slujba ocultelor interese ale lui Israel.

Trezit dintr-o cumplită lovitură, poporul francez — foști lup-tători, femei, tineri și bătrâni — privește mut de durere la numele sonore găsite în listele masonice. Cunoaște acum în cine s'a încrezut, cine l-a amestecat cu beția răsului nebuniei, cine l-a mințit și cine a scris cu tibișirul pe tănurile care plecau spre front; „Pourquoi”? Mai mult ca ori care țară, Franța a avut nenorocirea de a adă

7. Peste tot locul vezi francezi examinând documente considerate până acum drept simple fantezii.

8. „Libertate, Egalitate, Fraternitate”, aceasta era devisa francmasoneriei franceze, pe care a împrumutat-o revoluția franceză din 1789. „Ceașta constituie un fel de mără de fabrică”.

9. „Sfinte Dumnezeule cum a fost posibil așa ceva în zilele noastre”, trebuie să exclame această doamnă, văzând un craniu omenesc, transformat în cupă.

Interesul celor cari intră în masonerie fără să-și dea seama că se pun în slujba lui Israel, rezultă din faptul că aici găsesc ajutor, solidaritate strânsă cu toți masonii din lume precum și o largă ocrotire pentru a putea parveni. Prima condiție pusă unui mason ajuns mare este de a avea grije de venerabilii frați din loji.

Miniștrii masoni acordă slujbe și favoruri, băncile masonice credite etc.

Singura condiție care se pune este aceea de a fi mason devotat.

Al doilea element de solidaritate este *jurământul*.

La intrarea în loje neofiții depun un jurământ fioros și vai de nefericitul care ar încerca să-l calce. Pedepsa care-l așteaptă este înfricoșătoare. Este judecat de un tribunal masonic iar sentința îl va ajunge mai curând sau mai târziu.

Inițierea în masonerie se face în cadrul unui ceremonial stupid.

Iată cum o descrie prof. Paulescu:

„Pentru fiecare grad există o inițiere specială: una pentru ucenici, alta pentru soți, o a treia pentru maeștri, etc.

„La intrarea fiecărui grad, înveți un secret și depui un jurământ de a nu-l descoperi nimănui, nici profanilor, nici chiar francmasonilor de grad inferior.

„Acest jurământ este însoțit de amenințări și de blesteme înfricoșătoare.

În plus, la fiecare inițiație, adică la intrarea fiecărui grad, asiste la o ceremonie caraghioasă, diferită pentru fiecare din ele.

„Astfel, de exemplu, la gradul de Maestru, se comemorează asasinatul, îngroparea și desgroparea lui Hiram, arhitectul Templului din

să se scrie, să se litografieze, să se graveze, să se imprime ceva: de a nu publica vreodată ceea ce mi s'a încredințat până în acest moment și ceea ce mi se va mai încredința în viitor. Mă oblig și mă supun la următoarea pedeapsă dacă îmi calc cuvântul:

Să mi se ardă buzele cu un fier roșu, să mi se taie mâna, să mi se smulgă limba din gură, să mi se reteză gâtul, cadavrul meu să fie spânzurat în loje în timpul când se lucrează la admiterea unui nou frate spre a servi de batjocură a infidelității mele și drept spaimă pentru alții, în urmă să fie ars iar cenușa să fie aruncată în vânt, ca să nu mai rămână nici o urmă despre amintirea trădării mele”. Gh. N. D.

Ierusalim și părintele al tuturor francmasonilor din lumea trecută, prezentă și viitoare

„La gradul de Rose-Croix se reprezintă o parodie a ultimei cine a lui Iisus Cristos ș. a. m. d.

Iată formula unui jurământ masonic: „Jur înaintea arhitectului suprem al tuturor lumilor de a nu destăinui niciodată secretele, semnele, atingerile, cuvintele, doctrinale și uzurile Francmasoneriei și de a păstra asupra acestora o tăcere eternă. Promit și jur lui Dumnezeu de a nu trăda nimic nici prin condei, nici prin senne, nici prin vorbe, nici prin gesturi, de a nu face

10. Cărțile de membru ale diferiților frați. Numele iudeștii predomină. Sus, în mijloc, fără fotografie, legitimitatea lui Rothschild.

11. Iată-l, pe Leon Blum, a cărui efigie a fost turnată în bronz pentru merite speciale față de masonerie. El este singurul agent al lojilor B'nei B'rith care a robit Franța iudeimei. La mijloc eșarfa gr. 33. La dreapta, două eșarfe de gr. 18. „Rose Croix”.

12. Fracmasonii urmărit cu incoercibilă zdrobitoare de om, care constituie tot altă acazări a poeziei oamnei de ieri.

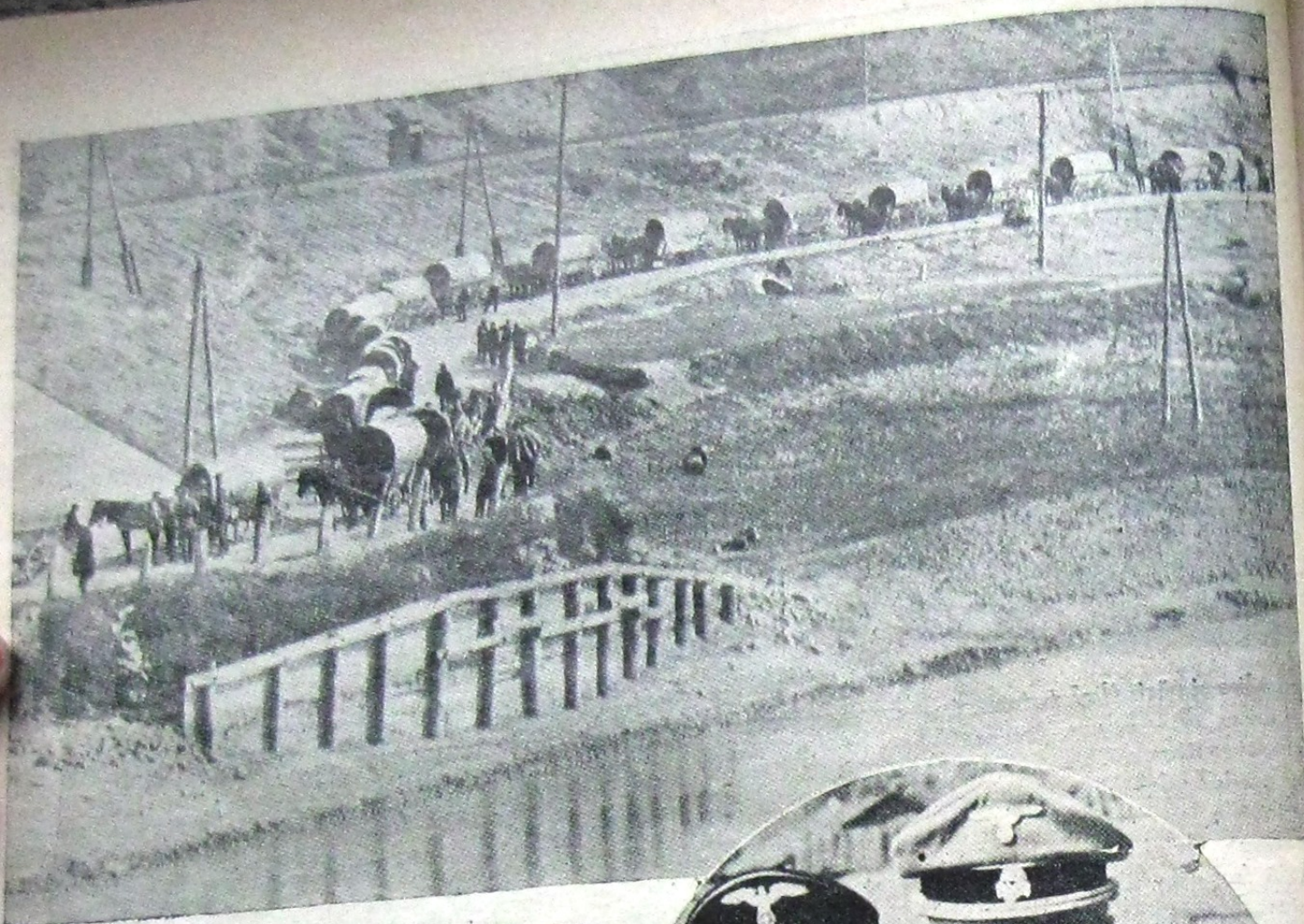

Războiul nasturilor la New-York

În timpul propagandei electorale pentru alegerea noului președinte al Statelor Unite, femeia americană a jucat un rol foarte activ. Pentru că nu era vorba numai de o întrecere între Wall-Street și Detroit sau de lupta intervenționistilor contra izolaționistilor. Și armele acestor femei au fost... nasturii.

Sub formă de insigne politice, nasturii aveau înscrise pe față manifeste electorale ca acestea: «Ce-avem noi dela Wilkie» sau «Nu se poate de trei ori» sau «Sunt democrat de-ai lui Wilkie». Candidatul republican a cheltuit cu asemenea nasturi peste o sută cinci zeci de mii de franci. El a angajat apoi femei și fete pentru a le distribui pe străzi. Tineretele «wilkie» opreau pe trecători pe străzi și le prindeau la butoniere asemenea nasturi.

Și nu numai la butonieră erau agățate asemenea insigne, ci pretutindeni: pe pălării, pe pare-brize-urile automobilelor, pe cravate, pe serviete, pe genți, pe pudriere, pe briचे, și chiar pe scutecele copiilor.

CARAVANA

Repatriatilor Germani din Basarabia

Germanii răspândiți în diferite țări din Europa, se întorc la sânul Patriei biruitoare, unde vor începe viață nouă în libertate, ordine și muncă.

Prin repatrierea Germanilor din Basarabia și din Bucovina, lumea cunoaște a treia migrațiune, organizată de Reich, pentru aducerea înăuntrul granițelor Germaniei Mari a diferitelor grupuri etnice germane. În toamna anului trecut au fost aduși mai întâi germanii din Baltica. Aceștia au răspuns la chemarea Reichului, părăsindu-și pământurile pe care le munciseră timp de 700 de ani. În același timp și în ciuda unei ierni foarte grele, s'a început și transplantarea germanilor din regiunile poloneze, căzute în sfera intereselor Rusiei Sovietice. Aceștia din urmă alcă-

1. 90.000 coloniști, cari au venit din Germania acum 130 ani, în Basarabia, se reîntorc în patrie. Ei au trecut Prutul în nestângite șiruri de căruțe, făcând pr mul popas la Galați. Germanii din Basarabia au fost imbarcați aici în vase fluviale și transportați apoi la Semlin, de lângă Belgrad, de unde urmează să se facă repatrierea. Fotografia arată o asemenea coloană ajungând la Prut gata să treacă granița. În oval: Conducătorul Oficiului pentru repatrierea germanilor, dl Lorenz, la Galați, unde a condus repatrierea germanilor din Basarabia și Dobrogea. În spațiile dl Lorenz: dl consul Windegger dela Legația germană din București.

tui au 3 grupe mai importante: Germanii din Molynia, cei din Galiția și în fine cei din regiunea Bialystock. Germanii din Baltica au fost în număr de 50.000, iar cei veniți din Rusia Sovietică erau peste 130.000. La aceste cifre se adaugă acum cei 120.000 germani veniți din Basarabia și Nordul Bucovinei.

Repatrierea altor grupe de germani a fost pregătită.

Din Lituania sunt așteptați circa 40.000, din regiunea Cholm și Lublin vreo 30.000. Toți aceștia vor fi colonizați în regiunea Muthe, încorporată de curând la Reich. În cele din urmă vor mai veni în Reich Germanii din Dobrogea și cei din restul Bucovinei, rămasă sub stăpânirea românească.

Procesul acesta de repatriere se înfăptuiește în plin război, fapt pe care istoria nu l-a înregistrat până acum. Opera aceasta se integrează perfect în noua ordine europeană.

Migrațiunea spre Reich a grupurilor etnice germane este mai mult decât o acțiune de ocupare a unui spațiu. Colonizarea acestor germani în regiunile din Estul Reichului, ba chiar și în cele din Vestul Reichului este o înfăptuire, care trebuie prețuită atât din punctul de vedere biologic, cât și din cel social. În această privință se citează cazul germanilor din Molynia și din Basarabia, cari au cel

2. Douăsprezece mil de astfel de căruțe, trase de 23.000 de cai au fost necesare pentru transportul unei părți a Germanilor din Basarabia, în timp ce o altă parte a fost transportată cu trenul.

mai mare număr de copii dintre toți germanii, care trăiau în afara granițelor Reichului. Aceștia au avut de luptat cu greutăți mari, biziindu-se numai pe propriile lor forțe. Puși în alte condițiuni — în fața unui activ considerabil — vor arăta tot ceea ce pot face.

Germanii din Baltica oferă un caz cu totul special. În sânul acestei grupe se află un excedent de intelectuali și de meseriași. Germanilor din Baltica li se răpiseră pământurile și toate bunurile lor, având de dus o grea luptă pentru existență. Marele Reich German le oferă din nou spațiul necesar, în care se vor putea desvolta conform capacității lor. Germanii din Baltica vor îndeplini rolul de pioneri în Warthegau.

Căsătorie în lumea miliardarilor

De curând, în America, s'au întovărășit două mari averi: aceea a lui Henry Ford II, nepotul cunoscutului constructor de automobile și a Annei Mc. Donnel, nepoata celebrului inventator Thomas E. Murray. La nunta celor doi tineri miliardari au participat 750 invitați. Printre ei se aflau și cei 63 veri și verișoare, cât și cei 13 frați și surori, ale noii doamne Henry Ford.

4. Mii de germani din Basarabia au sosit fără întrerupere la Galați, unde, după un scurt popas, au luat cursul Dunării, îndreptându-se spre patrie. Surovile de caritate, ale Crucii Roșii germane și ale altor organizații de asistență au avut grijă de familiile și de copii.
5. Nu este ușor să te desprăgi de un pământ unde ai trăit și locuit timp de 130 ani. La Galați, germanii repatriați își iau rămas bun de la Basarabia, privind pentru ultima oară malurile ei. Vapoarele îi duc apoi spre Germania, unde le va fi asigurată o bună existență și unde vor fi stăpâni pe ogorul lor.

CU 13 ANI
IN URMA...

NOEMBRIE

1 9 2 7

Un nou film românesc

Se anunță prezentarea la București a unui nou film românesc de scurt metraj: „Lache în Har-em”, o fantezie tragi-comică în 3 acte (produsă de Național-Film, București). Presa de specialitate, care a fost invitată la o proiecție particulară, scrie că această peliculă, deși are un metraj de numai 850 metri, se ridică deasupra comediilor românești realizate până acum. Filmul a fost realizat de d. V. D. Ionescu, care interpretează rolul lui Lache și de un ziarist care n'a vrut să-și dea numele în vileag. Iată ce-au declarat cu prilejul acestei proiecții, producătorii:

„Este cu neputință să vă puteți închipui ce greutăți am întâmpinat la realizarea acestei comedioare. Cu importante sacrificii materiale, întrecând cu mult modestele noastre puteri financiare, am angajat pe operatorul berlinez Leo Schwedler. În schimb însă am fost pe deplin mulțumiți de fotografia filmului. Am evitat de a alege unul din acele subiecte tradiționale, cu mârdeiași, ițari și cămăși, peste pantaloni, sistem „Coana Monda”, căci părerea noastră este că noțiunea de film românesc nu implică aceste caracteristici...”

Premiera filmului, în care mai au roluri importante: d-rele Baby Lilly Stănescu, Elena Penescu-Liciu și d. Eugen Giurgea, este anunțată la cinema Marioara Voiculescu (Cercul Militar).

Premiere bucureștene

„Napoleon”, în regia lui Abel Gance, cu Albert Dieudonné; Gina Manes, Nicolas Koline, etc.

„Heinrich al IV-lea” (Heinrich der Vierte), un film Sacha, după Luigi Pirandello, cu Conrad Veidt, Agnes Esterhazy, Robert Scholtz, Angelo Ferrari.

„In umbra mormintelor” (La Vestale du Gange), un film de André Hugon, cu Regine Thomas, Bernhard Goetzke, Georges Melchior, Camille Bert, Mad. Lenoir.

„Când cerul și marea se întâlnesc” (The Sea Best), un film de Millard Webb, cu John Barrymore, Dolores Costello, Georges O'Hara, James Barrow.

„Puntea pisicilor” (Der Katzensteg), un film de Gerhardt Lamprecht după Hermann Sudermann, cu Jack Trevor, Lissi Arus, Louisa Wolders.

„Evantaiul lui Lady Windermere” (Lady's Windermere Fan), după Oscar Wilde, de Ernst Lubitsch, cu May Mac-Avoy, Irene Rich, Bert Lytell, Ronald Colman.

Film

Ultimele filme prezentate pe ecranele noastre

Deoarece ultimele premiere bucureștene, „Manon Lescaut” și „Inima unei regine” au ocupat afișul în clipa când revista noastră era sub tipar, nu le-am mai putut recenza și am renunțat, pentru acest număr, la toată cronică noastră, ce va apare de aci înainte, regulat.

În locul cronicei, dăm câteva amănunte pur documentare asupra celor 4 filme care în acum afișul sălilor de premieră bucureștene.

„Manon Lescaut” este transpunerea pe ecran de către italieni a popularului roman de Abatele Prevost, tratând faimoasa poveste de dragoste a lui Des Grieux cu Manon. Rolul principal feminin a fost incredințat uneia din cele mai frumoase artiste a filmului italian, Alida Vali. Protagonistul masculin este Vittorio de Sica, tânărul agreabil pe care l-am văzut alături de Lilian Harvey în „Un vis sub cer albastru”. Regia este semnată de Carmine Gallone.

„Umbra trecutului” este un film american — titlul original: „Four Wives” (Patru neveste — la baza cărui se găsește un conflict dramatic. Este un episod din lupta cu viața a celor patru personaje create pe ecran de surorile Priscilla, Rosemary, Lola Lane și Gale Page, adică eroinele filmelor „Vis de tinerete”, „Fiicele d-nei Masters”, etc. Regia este iscălită de Michael Curtiz.

„Inima unei Regine” (Das Herz der Königin) tratează un episod din viața nefericitei regine a Scoției, Maria Stuart. Este versiunea germană a filmului american jucat acum câțiva ani pe ecranele noastre și interpretat de Katherine Hepburn. De data aceasta regina este intruchipată de Zarah Leander, iar lordul Bothwell de Willy Birgel. Filmul a fost turnat în regia lui Carl Froelich.

„Robinson” (Jurnalul unui marinar) este povestea legendarului personaj Robinson Crusoe și povestea descoperirii dau viață personagiilor titulare.

ECOURI
CINEMATO
GRAFICE
DIN...

...BERLIN

■ În studiourile Babelsberg ale „Ufei”, se turnează filmul „Friedemann Bach”, sub supravegherea artistică a lui Gustaf Gründgens marele actor german de teatru și cinema. Interpretarea are în frunte chiar pe „observatorul artistic” secundat de: Leny Marenbach, Johannes Riemann, Camilla Horn, Eugen Klöpfer, Wolfgang Liebeneiner, Sabine Peters, etc.

■ La cinematograful »Capitol am Zoe« din Berlin, rulează cu mare succes un film de actualitate, intitulat „Dușmanul”. Brigitte Horney, Willy Birgel și Ivan Petrovich, sunt interpreții principali ai acestei producțiuni, regislată de Vladimir Tourjansky.

...VIENA

■ Dr. Goebbels, ministrul propagandei Reichului, a făcut de curând o vizită în studiourile vieneze. Revista germană „Filmwelt” publică cu acest prilej câteva interesante fotografii înfățișând pe d-rul Goebbels prin ateliere, unde se întretine cu vedete de mare reputație, ca Willy Forst, Hans Moser, etc.

■ „Operette” se intitulează filmul la care lucrează, în momentul de față, Willy Forst. Rolul titular este deținut de însuși Willy Forst, iar partenerii săi sunt: Paul Hörbiger, Trude Mayer, Maria Holst, etc.

...ROMA

■ „Mutter” este titlul filmului care se turnează actualmente în studiourile Cinecitta din Roma. Regia: G. Brignone. Interpreții principali: Ema Gramatica, Beniamino Gigli, Carola Höhn, Friedrich Benfer.

...PRAGA

■ Hans Albers lucrează acum în atelierele Barrandow din Praga, sub direcțiunea artistică a lui Herbert Selpin, la filmul „Carl Peters”, cu Karl Danne-mann, Fritz Odemar, Karin Evans, etc.

Este vorba de o producție Hans Albers, a casei Bavaria.

VIATA ROMANTATA A UNEI VEDETE DE CINEMA:

Robert
TAYLOR

Primele probe pe care Taylor le-a făcut în studio sub privirea ascuțită a

Robert Taylor cu Eleanor Powell în filmul „Broadway Melody”

Robert Taylor și Barbara Stanwck, soția sa.

Dela moartea lui Rudolf Valentino, care a însemnat o mare pierdere pentru cinematografia yankee, producătorii americani s-au străduit ani de-a rândul să umple acest gol imens. Încercările magnuților de a aduce în jurul unui alt star meritos aneala de glorie ce coplesise odinioară pe regretatul idol, au fost, multă vreme zadarnice.

Iată însă că tocmai în vremea când febra căutătorilor de talente scăzuse în chip simțitor, marea și îndelung așteptată „revelație” își făcu apariția.

Robert Taylor, pe atunci student în ultimul an la Universitatea din Pomona (California) fu „descoperit” de unul din agenții speciali ai studiourilor Metro Goldwyn Mayer și pus în fața unei oferte ispititoare. Ca și predecesorii săi, Robert nu putu rezista tentației și acceptă angajamentul. Îscălund, el se legă timp de 4 ani de susnumita companie.

După cum rezultă din declarațiile sale, Robert Taylor nu fu prea entuziasmat de perspectiva acestui voiaj în lumea de basm a vedetelor de cinema. Faptul se explică foarte ușor, dacă ținem seama că Robert Taylor nu era un visător, ca mulți alții. Nu și făcea iluzii despre felul de viață din cetatea filmului, după cum deasemeni nu nădăjduia să aibe, la un moment dat, lumea la picioarele lui. Gândul că își va putea crea o glorie în cinematograful, îl lăsa mai mult sau mai puțin indiferent. Telul său era să-și formeze pur și simplu carieră. Și cetatea filmului îi putea oferi de minune acest lucru.

cineastilor, au dat deplină satisfacție. Fotografia excelentă a noului venit se îmbina fericit cu grația în mișcări și cu fizicul său de Adonis. Aceste insignifiante încercări au fost suficiente de edificatoare pentru producătorii cari au constatat talentul promițător al lui Robert Taylor. Noua achiziție era predestinată deci unei cariere strălucite. O formidabilă publicitate fu pusă în slujba noului june-prim, care avea să eclipseze la un moment dat, stele consacrate, cariere făurite cu trudă și ani îndelungați. Aparițiile din ce în ce mai strălucite ale lui Robert Taylor făcuseră însă inutilă propaganda.

Grăție celor câteva filme pe care le-a interpretat alături de Joan Crawford, Loretta Young, Barbara Stanwyck, Janet Gaynor, Eleanor Powell, și mai cu seamă grație „Damei cu Camelii”, în care a creat acel minunat Armand Duval, alături de Greta Garbo, îl consacra definitiv.

Dat fiind gradul său de popularitate, Robert Taylor se numără astăzi printre cei mai bine plătiți actori ai Hollywood-ului. Gajul pe care-l încasează pentru un singur film, este cu drept cuvânt fabulos. Studentul necunoscut de ieri posedă azi limuzine ultra moderne, vile, yachturi... El este un pasionat jucător de tenis și un pianist excelent. Cântă foarte bine la violoncel și saxofon. Îl pasionează studiul oamenilor. Îi place foarte mult teatrul.

Femeia LA EA ACASA SI IN LUME

O cochetărie elementară

E Sâmbătă după amiază și ești liberă; ce-ar fi dacă ai hoinări o oră-două, fără grabă, pe Calea Victoriei, pe Lipscani sau în genere pe străzile pe care s'au grămădit magazinele de confecțiuni și manufacturile?

Pentru dumneata, e o plimbare distractivă, reconfortantă, instructivă chiar; de ce? Vezi, compari, alegi... Îți defilează pe dinaintea ochilor zeci de modele, zeci de culori; observi imediat nota actuală a modele.

Eu nu spun ca ai plecat după târguit; nu! mai ales acum când prețurile te ameteșc!

Ești hotărâtă să nu-ți faci iarna aceasta nici o rochie nouă; nu! Ți-ai făcut acolo o provizie aproximativă de legume, de bulion, de murături, și-ai luat câteva mii de kgr. de lemne și ai cheltuit cu asta o sumedenie de parale. Nu e timpul de rochii noi, de concurs la ceaiuri și vizite!

Ai dreptate; să fim însă raționale doamnă. Ai un sot, ai doi copii; ai prietene, te învârti în lume. O cochetărie elementară, e necesară. Nu poți îmbrăca mereu aceeași și aceeași rochie; apoi unele modele de anul trecut sunt pur și simplu distonante azi.

Nu ne putem face altele noi; putem însă face altceva doamnă; din două rochii vechi, una nouă; dintr-o rochie cu corsajul uzat, o pereche de foi; la ele, o bluză se confecționează mai ușor decât o rochie întreagă; o rochie bună de lână o putem întoarce și prefăce; îi adăugăm o garnitură nouă, nu bolero într-un ton vesel, un cordon, o vestă...

Moda de anul acesta pune un preț deosebit pe buzunare și pe lărgimea foilor; primele sunt într-o mie și unul de feluri: geometrice sau cât se poate de fanteziste (formă de inimă de cioc, etc), suspendate în vânt — prinse ușor de cordonul care înfășoară talia — sau aplicate în întregime... Pentru orice gen de siluetă.

Lărgimea jupei avantajează și ea pe oricine: dacă ești slabă, o fustă creștă — cloș, largă în orice caz — va ascunde această lipsă; dacă ai coapsele dezvoltate, aceeași jupe largă le va ascunde sub faldurile ei, dăruind ușurință și grație mersului.

Rochiile din două piese — foi și jachetă — își mentin voga: trebuie să reușim, sunt foarte practice; câte bluze nu poți purta cu o singură pereche de foi? Și peste câte rochii nu poți îmbrăca jacheta?... O rochie poate fi modificată de trei-patru ori înainte de a fi aruncată — și prin urmare stimată doamnă n'ai nici un motiv să te neliniștești de prețurile care ți se par prea umflate în vitrină.

Să nu uiti niciodată doamnă, că farmecul dumitale stă tocmai în feminitatea pe care ții s-o cultive personalitatea dumitale și din care se învârtăgesc cei din jur.

Si o femeie adevărată, e cochetă; o cochetărie elementară, simplă, nu înzorzonată, cheluitoare; o cochetărie care să placă.

Mioara M.

Masa de Duminecă

În prânz

Supă de pasăre.
Găină rasol cu garnitură de zarzavaturi.
Alivenci cu smântână.

Seara

Ouă răcoapte cu sos de muștar.
Mâncare de gutui.
Plăcintă cu mere sau halva turcească cu nuci.

"Pirpiri", rochie de seară pe un motiv național. Broderia e de aur.

Moda pijamalelor

Moda pare că reînvie ca vestmânt de noapte al femeii, cămașa.

O revistă italiană prezintă acest grațios model, care se poate confecționa dintr-un material suplu: mătase, linon, sau borangic românesc, în bleu azur, saurose pale.

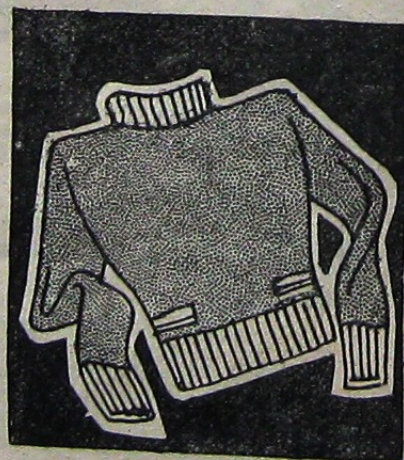
În locul pijamalelor de dormit, cămășile de noapte lungi până la pământ, în culori pastelate sunt de preferat.

Lâna românească țigae, albă sau colorată, a început să fie mult întrebuințată; la început de acei ce voiau să dovedească, că produsele românești sunt cel puțin egale cu cele străine, apoi de cei cari vedeau în întrebuințarea ei o reînviere a vechilor țesături și tricotaje românești. În cele din urmă a ajuns o modă.

Modelul alăturat poate fi întrebuințat pentru un pullover practic, cu două buzunare și guler mare răsfrânt, pentru copii, pentru bărbați sau femei, la lucru pe șantier sau la ski și patinaj.

Un model frumos, practic și care prin simplitatea sa se potrivește cu mersul vremurilor.

Se lucrează 6 ochiuri pe față și două pe dos, 4 rânduri. La al cincilea rând se lucrează două ochiuri pe față, două pe dos și se continuă modelul dela început: șase ochiuri pe față și două pe dos. După 4 rânduri, se schimbă din nou modelul.

Grija pentru SĂNĂTATE

"BUNA VESTIRE DE DUMINICA" va avea în fiecare număr o pagină medicală. În ea vor fi tratate probleme ce privesc sănătatea.

Până în ultima vreme, sănătatea era lăsată numai în grija medicului. El era singurul care se ocupa de aceste probleme și dela el se aștepta totul. Astăzi, a început să se înțeleagă că sănătatea și problemele de sănătate trebuie să preocupe pe fiecare om. Fiecare din noi trebuie să-și însușească anumite cunoștințe medicale și să le aplice. Numai astfel vom reuși să ridicăm starea sanitară a țării și să ajungem la idealul dorit.

Dr. I. I. M.

Sfaturi pentru bolnavi

Ai încredere în medicul pe care-l consulți. El caută ca prin cunoștințele lui să te vindece.

Destăinuiește-i totul, nu ascunde nimic. Fiecare semn, fie cât de mic în aparență, poate să ajute la descoperirea boalei și să-ți aducă vindecarea.

Să nu-ți fie rușine de medic. Bolnavul trebuie să vadă în el pe medic, nu omul.

Ascultă cu sfinte atenție toate recomandările și prescripțiile medicului. Nu aplica numai pe cele care-ți convin sau ți se par mai bune.

Nu umbla de la medic la medic, adunând numai rețete. Ai încredere în medicul pe care l-ai ales și urmează-i sfaturile.

AMIGDALITELE

Amigdalele sunt în număr de două, așezate în fundul gâtului la limita dintre cavitatea bucală și faringe. Mărimea lor este aceea a unor migdale mai mari. Uneori ele cresc așa de mari încât se ating pe linia de mijloc și dau o greutate în respirație. Acest lucru îl întâlnim mai ales la copii și oamenii tineri. Dela o anumită vârstă, la bătrân, amigdalele se micșorează, se atrofiază. La suprafața lor se găsește un număr mare de orificii, cari duc spre niște tuburi din grosimea amigdalelor, numite cripte amigdalene.

Rolul amigdalelor este acela al unor păzitori la poarta de intrare în organism, contra tuturor infecțiilor. Ele ar fi deci filtrul căilor respiratorii și digestive. Pe lângă aceasta, prin secrețiunile interne, ar avea mare rol în economia generală a organismului și pe acela de a fabrica elementele albe ale sângelui, care duc lupta contra infecțiilor.

Amigdalele se îmbolnăvesc mai ales în anotimpurile reci sau atunci când variațiile de temperatură sunt mai mari, deci iarna și mai ales primăvara și toamna. Frigul este totdeauna acela care determină îmbolnăvirea amigdalelor. Pe lângă frig mai intervin și alți factori, ajutători, cum ar fi oboseala, surmenajul, alimentația rea. Aceștia slăbesc puterea de rezistență a organismului. Microbii, cari se găsesc în gură, în număr mare chiar și la persoanele sănătoase, găsind un organism astfel slăbit, pătrund în interiorul amigdalelor, în criptele amigdalene și le îmbolnăvesc, dând amigdalitele sau anginele. Uneori infecția se transmite dela persoanele bolnave la cele sănătoase, astfel că unele amigdalite pot fi epidemice.

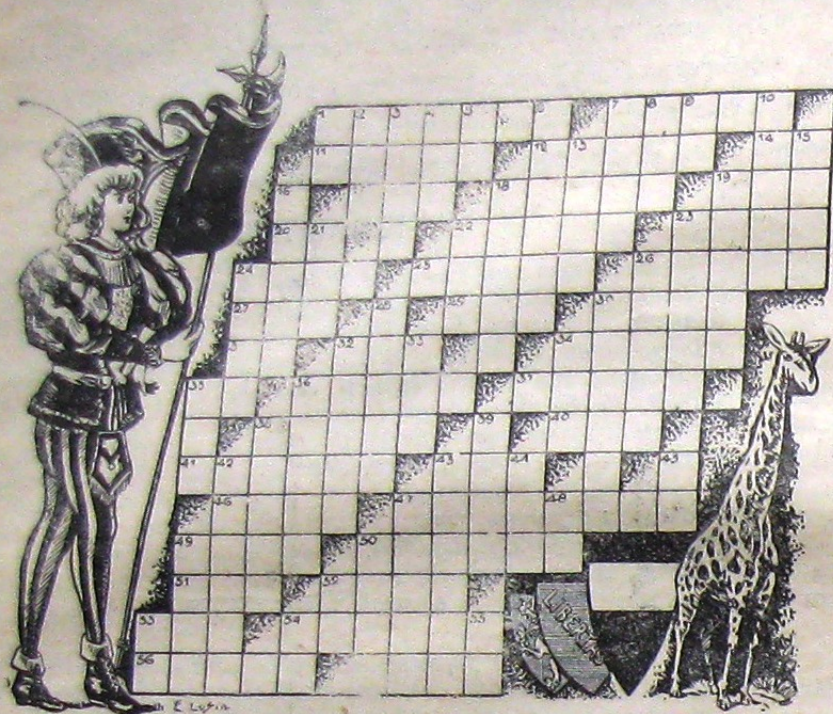
În formele obișnuite de amigdalită, bolnavul are o stare generală rea, dureri de cap și temperatură care se poate ridica până la 40°. Foarte curând se instalează durerea în gât. Această durere devine mult mai puternică în timpul înghițitului. Deschizând gura bolnavului, vedem amigdalele cari au crescut în volum, iar pe suprafața lor, care la început este roșie, apar pete albe de puroi. După un tratament simplu: repaos la pat, gargară, desinfecția nasului și prîșniți în jurul gâtului, amigdalita cedează de obicei în patru sau cinci zile. Alteori, și din ferice mai rar, amigdalita poate duce la flegmon al amigdalitei sau infecția poate trece la ureche dând otita.

Unele forme de amigdalite dau complicațiuni ale rinichilor, pe cari le întâlnim într-un număr relativ mare. Mai cunoscută este legătura dintre amigdale și articulații: foarte multe amigdalite dau reumatism, care nu cedează decât după ce eliminăm focarul de infecție amigdalian.

Pe lângă formele de amigdalită acută, despre care am vorbit mai sus, avem amigdalitele cronice. În aceste cazuri starea generală este bună iar temperatura este de obicei normală. Criptele amigdalelor sunt pline cu microbi pe care îi împrăștiie, zi de zi, în întreg organismul. Microbii cari trec din criptele amigdalene în sânge se fixează mai des pe rinichi dând nefrite sau în articulații dând reumatisme. Deci pericolul mare al amigdalitelor cronice îl constituie complicațiile lor, cari nu se pot vindeca decât dacă înlăturăm amigdalele complet prin operație.

Toți medicii specialiști sunt în deplin acord asupra necesității scoaterii amigdalelor în aceste cazuri. Atitudinea lor este îndreptățită prin faptul că amigdalele bolnave nu-și mai îndeplinesc funcțiunea lor normală, ci din contra au o influență rea asupra altor organe, îmbolnăvind-le.

PCPAS • RECREATIV

Cuvinte potrivite și... încrucișate

Orizontal: 1) Oraș francez pe Loire, asediat de Englezi în 1428 și salvat de fecioara Jeana d'Arc. 7) A plătit înainte un ziar sau o revistă. 11) Cu cea de vânt s'a războit cavalerul Don Quijote. 12) Sabia cu care Făt-Frumosul poveștilor noastre tăia capetele balaurului. 14) Urs fără cap. 17) Materialul din care Dumnezeu a creat pe om. 18) Insulă engleză în Mediterana sau ordin cavaleresc înființat în 1330. 19) Statura lui Ștefan Vodă al Moldovei. 20) Zeul Soarelui la vechii Egipteni. 22) Basmul cunoaște una albastră și Istoria una roșie. 23) Mănăstire de călugări în Neamț, cetățuie în munți. 24) A lupta cu pumnii. 25) Alaiul de care se înconjură fețele domnești. 26) Cântec de hore din fluier ciobănesc. 27) Balaur din basmele ostenești. 29) Ei bine! (Tr.). 30) Generalul care comanda forțele englezești de uscat. 31) Idem. 32) Titlul unei frumoase poezii romantice a lui Lamartine. 34) Nu-i frumos s'o scoți decât în fața lui dom' doctor... 35) Raspunsul pe care trebuie să-l dai la Oficiul de Stare Civilă. 36) Un fel de barcă de cau-ciuc, în care încapei numai c'un picior... 37) Port grecesc, obiectul bombardamentelor italiene. 38) Ceasornic. 4) Pește grecesc, ținut la regim... sec. 41) Canalul pe care au băgat-o Englezii... 43) Baston cu stilet. 46) Așa cum e vremea în Decembrie. 47) Războinici de azi. 49) Numele lui Gheorghe când era mic. 51) Rege al Itacei, tatăl lui Uisise (Mit). 51) Neagră în cerul guri. 52) Județ în Oltenia, cu capitala Tg-Jiu. 53) Funcțiunea pe care a ocupat-o Mihai Viteazul în Oltenia. 54) E negru ca un drac de pe comori, dar îți merge bine când îți iese în cale. 56) Pasărea de oțel, spaima cetăților și vapoarelor în războiul modern. 57) Greutatea unui vas scăzut din marfa cântărită.

Vertical: 1) Ce merge dimineața în patru picioare, la amiază în două și seara în trei (celebra enigmă a sfînxului).

2) Îl joacă artistul pe scenă și cetățeanul la... percepție.
3) Simbolul victoriei, înconjurat de fruntea învingătorului în antichitate. 4) Grație 5) Anti-aerian. 6) Cetate în Grecia veche, rivala Atenei. 7) Nu asta. 8) Cel mai mare șarpe din regiunile tropicale ale Americii. 9) Bun de ros. 10) Animal ce seamănă cu o pernă de ace (pl. 1). 13) Rivala de culoare a Marii Negre... 15) „Cu el sau pe el,” spuneau mamele sportive ofiter superior. 19) Măsură veche de capacitate în Moldova, declară războiul. 18) Grad în armată. 22) Cu suflor milostiv. 23) Scriitor dramatic român, autorul *Patimei r. și*. 21) Berlin-Roma Ștefan Vodă a înfrânt cerbicia ungurească. 26) Bătrânul rapsod orh, autorul celebrilor epopei *Ilada* și *Odissea*. 28) Vechiul nume al Franței. 30) Animale cu o singură dimensiune: lungimea... 32) Vechi instrument de luptă al cavaleriilor. 33) Ghem de păr. 34) Pat de vagon. 35) Clădire Lac Rusesco lângă Ladoga. 39) Publicațiune care apare zilnic. 42) De cea mai pură rasă ariană. 43) Copacul prin tărâșă lui simbolizează sentinela română. 44) Sublocotenent (presc). 45) Creștin, țărănesc. 49) Foarte important și periculos. 50) Titlu de onoare dat nobililor în Anglia. 52) Gol, dar nu de tot... 53) Vodă da și Hancu... 54) Capetele unui horn. 55) Vezi la 20 orizontal.

Un mic concurs pentru școlari

Aveți în față două figuri destul de cunoscute vouă, dar care așteaptă să fie terminate...

Încercați să faceți acest lucru — dacă e posibil, nici să nu se bage de seamă — iar apoi puteți adăoga și puțină culoare. Desemnul se va executa numai pe schemă de mai sus care va fi tăiată din revistă și înaintată redacției noastre, până la 13 Dec. art.

Lucrările cele mai moderne vor fi premiate.

VITRINA LITERARĂ

DON MENO

LACRIMILE
NAȚIEI

Serviciul de Presă și Colportaj al Mișcării Legionare a scos de curând o ediție nouă a cărții de mai sus.

La pregătirea copertii însă, zețarul a încercat literale. Încercați dvs. și găsiți adevăratul titlu al volumului, precum și numele autorului.

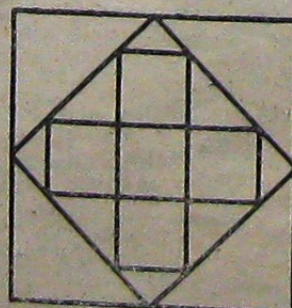
Unsprezece degete

Puneți rămășag cu cineva că aveți 11 degete la ambele mâini...

Faceți-i apoi următorul raționament:
— În mod normal, un om are 10 degete la amândouă mâinile. Eu am 11. Să ți-le număr...
Începeți și numărați degetele dela o mână, în mod invers, începând cu 10 — numărul normal al degetelor.

Deci: 10, 9, 8, 7, 6 și cu 5 dela cealaltă mână fac 11!

Ceeace era de demonstrat...

DINTR'O
SINGURĂ
LINIE!

Încercați să executați figura de mai sus dintr'o singură trăsătură de creion, și fără să întretaiați liniile sau să treceți de două ori prin același loc.

Blaupunkt
MODELE
1940-41

VÂNZAREA
ÎN RATE

RADIO

VÂNZAREA ÎN EXCLUSIVITATE PENTRU BUCUREȘTI LA
ELECTROGAZ CAL-VICTORIEI 50
ȘI SUCURSALA

VÂNZAREA ÎN PROVINCIE

ARAD - LADISLAU VERES
BULEVARDUL REGELE FERDINAND 47.
CAMPULUNG - MUSCEL
SCARLAT S. ANGHELEANU

BRAȘOV - IOAN I. MIRCAN
STRADA VOEVOOD MIHAI 27.
SIBIU - MOTOR-LUX
BULEVARDUL REGELE FERDINAND 21.

14 - 11